

Sirtaki de Çalarız

Divriği Kültür Derneği Müzik Grubu son konserlerde adından çokça söz ettiriyor. Grup nasıl kuruldu? Amaçları neydi? Grubun bundan sonraki programı ne? Grubun sözcüsü Ekin Gürünlü ve grup üyeleri bütün bu soruların cevaplarını veriyor. Ekin Gürünlü ve DKD Müzik Grubu ile dernek merkezinde çalışırken konuştuk. **Dev: Say:9'da**

Erdemir Mobbing

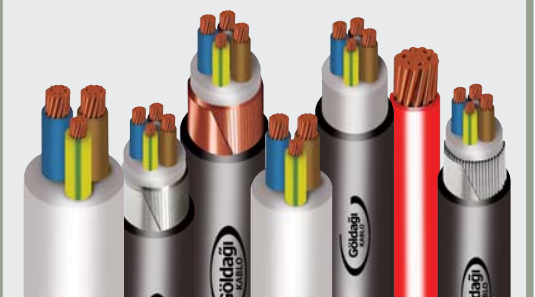

Divriği'de demir madeni işleten OYAK'a ait Ereğli Demir Çelik San. Tic. AŞ (ERDEMİR) işletmesinde 7 yıldır iş güvenliği mühendisi olarak çalışan Dursun Demir geçen yıl Divriği Asliye Hukuk Mahkemesi'nde ERDEMİR aleyhine dava açtı. Demir başvurusunda OYAK'ın ERDEMİR'i almasıyla birlikte onlarca özel güvenlik görevlisini işten çıkardı. **Devamı: Sayfa:3'de**

Göldağı KABLO

www.kablo.com

Göldağı Kablo Zengin Ürün Yelpazesi ile 15.000m2'lik Üretim Tesislerinde Sizler için Kaliteli ISO Standartlarına Uygun Üretim Yapmaktadır.

Merkez : Okçumusa Cad. Midilli Sk. Göldağı İş Merkezi
No: 2/8 34420 Karaköy / İstanbul / TÜRKİYE
Tel.: 0212 251 40 83 pbx Fax : 0212 249 83 00

Fabrika : Velimeşe Seramat Batak Dere Çorlu / TEKİRDAĞ
Tel.: 0282 674 38 95 - 96 Fax : 0282 674 38 94
bilgi@kablo.com

Yılmaz Şirketler Grubu

Divriği

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE 1 EYLÜL 2012 YIL: 7 SAYI: 73 www.divrigi.com.tr

Tarihin Tanıkları

Osmanlı hazinesi memurlarına ait ve saray konforundaki 33 konak ihtişamlı bir geçmişe sahip

ROMANİ YAZILAN KÖY

Çobandurağı Köyü 20 yıl önce tamamen göç etti. Osmanlı Hazinesinin önde gelen memurlarının Kurtlarlı (Çobandurağı) Köyü'ne yaptırdığı 33 konak yıkılmaya terkedildi. Köyün Önce romanı yazıldı, sonra da "Eve Dönüş-1915" filmi bu köyde çekildi. Çobandurağı Köyü'nde bulunan, büyük bir kısmı yıkılmış, sadece duvarları ayakta kalmış konaklar ÇEKÜL Vakfı'nın ve Köy Derneği'nin ortak girişimleriyle kurtararak yeniden eski haline getirilmesi için çalışmalar başladı. Bahçeşehir Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Araştırma Görevlisi Sinan Polvan'ın başkanlığındaki 17 kişilik bir ekip Çobandurağı Köyü'nde bulunan harabe konakların envanterlerini, ve Rölevesini çıkardı. Bahçeşehir Üniversitesi öğretim üyeleri ve öğrencileri Çobandurağı Köyü'nde 16 gün çalıştı. Konuyla ilgili olarak 4 Eylül tarihinde ÇEKÜL Vakfı'nda bir toplantı yapıldı. Toplantıda Divriği doğası, tarımı, köyleri bir bütün olarak tartışıldı. Toplantıya ÇEKÜL Vakfı Başkanı Prof. Dr. Metin Sözen, Sivas Hizmet Vakfı İstanbul Şube Başkanı Prof. Dr. Mahir Tevrüz, Tarihçi Yazar Necdet Sakaoğlu, Sivas Vali Yardımcısı İsmail Karataş ve Sivas İl Kültür Müdürü Kadir Pürlü katıldı. **Devamı: Sayfa:9'da**

Yeniden Merhaba

ŞAHİN KÜÇÜK

ZAMAN zaman yazılarıma ara veriyorum. Sağolsun arkadaşlar beni aratmıyorlar, ama yine de sizlerle olmak ayrı bir güzellik katıyor bana. Yeniden merhaba sevgili okurlar. Divriği küçülmeye, erimeye devam ediyor. Nüfus yoğunluğu azaldıkça kamu hizmeti veren kurumlar bir bir Divriği dışına kaydırılıyor. DSİ (Devlet Su İşleri) Tarım Kredi Kooperatifi, Askerlik Şubesi ve Tapu Kadastro Müdürlüğü Divriği'den Sivas'a ve Kangal'a taşındı. Hemşehrîmiz Sadık Özgür Türkiye'ye örnek olacak bir hastane yaptırdı Divriği'ye. İçinde bölüm yok, doktor yok. Hastalarımız yine Sivas yollarında can telaşına düşüyorlar. Bakalım önümüzdeki günlerde hangi kamu kurumu Divriği'den taşınacak. Yakında Adliye'yi de taşırılsa kimse şaşırmasın. Çünkü bunun örneklerini yakın komşumuz olan Arguvan'da gördük. AKP İktidarı "Hizmeti Ayağınıza Getiriyoruz" derken tam tersini yapıyor. Divriğililer hizmet alamaz hale geliyor. Peki neden böyle oluyor? Kamu kurumları neden bir bir gidiyor Divriği'den? Çünkü Divriği'de nüfus azalıyor. Son yıllarda Divriği Nüfusu köyler de dahil 15 binlere kadar geriledi. Divriği içi nüfus ise 10 binin altına indi neredeyse. Divriği'den göç edenleri de anlamak gerekiyor aslında. Hiç kimse keyif için bulunduğu yeri terketmez. İş sahası yok, isdihtam yok, güvence yok. Ne yapacak vatandaş? Kendisini güvencede hissedeceği bir yere göçecek haliyle. Divriği yaz boyunca oldukça kalabalıktı. Şenlikler festivaller hem köyleri hem de Divriği'yi şenlendirdi. Hayatını gurbette geçiren Divriğililer kısa süreliğine de olsa köylerine gelmeleri çok güzel. Hem köylerini şenlendirmiş oluyorlar hem de çocuklarına memleket sevgisi aşıyorlar. Yaşlılarımız ve emeklilerimiz, yaz boyunca Divriği'de veya köylerinde kalan hemşehrîlerimiz, ikâmetgâhlarını gurbetten Divriği'ye alarak, nüfus yoğunluğunu artırmaları gerekir. O zaman hem daha çok hizmet alırsınız, hem de kamu kurumlarının Divriği'den taşınması önlenmiş olur.

Divriği Köy Olma Yolunda

ÖDP Divriği İlçe Başkanı Güzel Karayılan, son yıllarda Divriği'nin küçüldüğünü, daraldığını söyledi. Basın Açıklaması yapan Karayılan, Divriği iyice küçüldü. Bugünkü nüfusumuz, 1990 yılındaki nüfusumuzun yarısı kadardır. Birzamanlar il olmayı düşünürken bugün ilçe bile olamama durumu söz konusudur. Tarihi değerlerimiz, madenlerimiz, tarım arazilerimiz gerektiği gibi değerlendirilemiyor. Divriği halkı eskiden olduğu gibi sorunlara duyarlı değil. Ulucami etrafı istismak edildi, neredeyse bir mahalle, onlarca ev yıkıldı, ancak yıkılan bu evlerin yerine konut üretilmedi. Evleri yıkılan aileler Divriği'den göçmek zorunda kaldılar, dedi. **Devamı: Sayfa:2'de**

Çokkültürlü Dayanışma

Multikulturelles Forum ile Türkiye projesi'nin 5'inci projesi tamamlandı. Muğla'nın Fethiye ilçesinde tamamlandı. Alman İşsiz Gençler Türkiye'de Geleceğe Hazırlanıyor "Yeni Perde" projesi meslek arayışına yeni çözümler getiriyor. Yurtdışında staj, Türkçe dersleri, tiyatro çalışmaları-Multikulturelles Forum (Çok Kültürlü Forum)'un ProjeFabrik 5 Proje Fabrikası "Yeni Perde" isimli proje, genç yetişkinleri iş hayatına kazandırmada yeni ve yaratıcı metodlara başvuruyor. **Devamı: Sayfa:3'de**

Yazarlar

 Erdoğan ÇINAR 2'de	 Müslüm DOĞAN 4'de
 Seher Özen KARADENİZ 5'de	 Mahmut ŞENGÜL 4'de
 Hüseyin ÖZKAHRAMAN 11'de	 Muharrem 12'de YAĞBASAN
 İsmail ÇINAR 7'de	 Esat KORKMAZ 6'da
 Sadık ÇELİK 9'da	 Bedri YALÇIN 3'de
 Ataner YILDIRIM 8'de	

Divriği Köy Olsun 2'DE 7	Multikulti Dayanışma 3'DE 7	Ersan Taşpınar 4'DE 7	Ovacık Müzesi 5'DE 7
Divriği'den Haber 6'DA 7	Çobandurağı Haberi 9'DA 7	DKD Müzik Grubu 10'DA 7	Ankara DKD 11'DE 7

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

İŞ'TE YEMEK MUTLULUK

Bazen Lezzetli bir yemek, Mutlu geçen bir günün tek nedeni olabilir. Birde tazeliğinden, doğallığından, temizliğinden, kalitesinden kuşkunuz yoksa değişmeyin keyfine. O zaman ne mutlu bize...

www.keyveni.com.tr

28 Nisan Caddesi, no: 12
Gürsel Mahallesi Kağıthane - İstanbul

Tel: 0212 320 57 60 (pbx)
Fax: 0212 320 57 70

iletisim@keyveni.com.tr

HACI BEKTAŞ VELİ DERGAHININ GERÇEK TARİHİ (I)

Hacı Bektaş Veli'nin adı ile anılan Karahöyük'te sakin Alevi dergahının 1240'lı yıllarda Hacı Bektaş Veli tarafından kurulduğu ve Hacı Bektaş Veli'nin Aleviliğin 'serçeşme'si olduğu söylemi, bütün Alevi yalanları gibi çok yazılmış, çok söylenmiş, çok tekrarlanmış ve yaygın olarak kabul görmüş olsa da gerçek değildir. Bu resmi söylem, devlet yazıcıları elinde belli bir amaca hizmet için kurgulanmış ve ince bir hile ile süslenmiştir. Hacı Bektaş Veli'ye atfedilen 'serçeşme' payesi kulağa hoş gelse ve başlangıçta Hacı Bektaş Veli'ye yapılmış zarif bir iltifatmış gibi görünsede, büyük ve sinsi bir aldatmacadır. Bu sadece Hacı Bektaş Veli Dergahı'nın değil tümüyle Aleviliğin, Hacı Bektaş Veli'nim Karahöyük'e geldiği 1240 yılında kolayca görülebilecek durumdadır. Dergahın çok uzak geçmişle olan bağlarının somut delilleri, bir çift cıplak gözün fark edebileceği kadar ortada ve açıkta duruyor hala. Hacı Bektaş Veli dergahının 13. yüzyılın önceki uzak geçmişini ilk fark eden araştırmacı F.W.Hasluck oldu. On dokuzuncu yüzyıl sonlarında Hacı Bektaş Veli dergahını gezen F.W.Hasluck dergah içinde Seklan adında bir eski çağ velisinin türbesi tespit etti. Bu türbenin

varlığının tespiti Hacı Bektaş Dergahının fiziki yapılanmasının İslamiyet ve Hristiyanlık öncesinden başladığını gösteren kanıtlardan biri olarak dikkatleri üzerine topladı. Hasluck'dan yaklaşık bir yüzyıl sonra 1967 yılında Ankara Üniversitesi Dil Tarih-Coğrafya Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Kemal Balkan başkanlığında bir gurup arkeolog, Hacı Bektaş Veli Dergahının yanbaşındaki Karahöyük'te kazı çalışması başlattılar. Bu kazıdan elde edilen arkeolojik buluntular. F.W.Hasluck'un yüzyıl önce yaptığı tespiti doğrular nitelikteydi. Bu kazılar Hacı Bektaş Veli Dergahı'nın bulunduğu koordinatlar üzerindeki ilk yerleşimin 5 bin yıllık geçmişi olduğunu ortaya koydu. Hacı Bektaş Veli Dergahını ilk yazıya döken, geçen gezgin Amasyalı ünlü coğrafyacı Strabon'dur, (Doğumu MÖ. 63) Strabon, Geographika adını verdiği coğrafya kitabında, Kapodokya'yı anlattığı bölümde, burada yer alan büyük bir tapınaktan bahseder; 'Ouenasa'daki, Morimene'de üç bin hizmetkari barındıran Quenasa Zeus'una ait bir tapınakla rahibe yılda yüz talantonluk bir gelir sağlayan verimli ve kutsal bir arazi bulunur' Strabon'un Ouenasa olarak Helen diline uyarladığı bu yerin adı, Hristiyanlık öncesi kayıtlarda Venasa olarak geçer. Venasa bugünkü Hacıbektaş ve Avanos ilçelerini de içine alan çok geniş bir bölgenin Eski Çağdaki adıdır. Vanesa evrile çevrile Avanos olarak Türkçeye geçmiş, 'ece/kraliçe' anlamına gelen, Luvi dilinden gelme eski bir Anadolu sözcüğüdür. Bilge Umar, 'Türkiye'deki Tarihsel Adlar' isimli çok kıymetli çalışmasında Morimene'nin Roma İmparatorluğunun egemenliği döneminde Kapadokya bölgesindeki illerden biri olduğunu, bu ilin Avanos dolaylarını da kapsayarak Kızılırmak ile Tuz Gölü arasında uzandığını kaydeder ve Morimene sözcüğünün Luvi kökenli olduğunu; 'Yüce Ma/Mo Halkının Ülkesi' öğelerinden türetildiğini, bu kelimenin Ana Tanrıca'yı işaret ettiğini belirtir.

Bilge Umar Strabon'un bu il sınırları içinde tespit ederek kayda geçtiği büyük tapınak hakkında da şu açıklamayı yapar; 'Ana Tanrıça tapkısının egemen olduğu Kapadokia'da o tapkının merkezi olduğu kendi adı ile kanıtlanan Morimene bölgesindeki bu Quenasa/Venasa yöresinde aslında bir Ana Tanrıça tapınağı varken, nice yerde görüldüğü üzere Hellenleşme döneminde o tapınağı bir Hellen tanrısı sahiplendi' Strabon'un gezi notlarında bahsettiği Ana Tanrıça (Ma) Tapınağına ait bir kitabe bugün hala Hacı Bektaş Veli Dergahının bir köşesinde kadim geçmişin delili olarak varlığını korumaktadır. Dergahın Meydan Avlusu ya da Dergah Avlusu denilen ikinci avlusuna Üçler Kapısından girilir. Bu avluda girişin sağında ve solunda kesme taştan yapılmış ayaklar üzerine oturtulmuş kemerlerle süslenmiş iki sıra revak bulunur. Soldaki revağın ortasında Meydan Evinin kapısı vardır. Meydan Evi'nin giriş kapısının üstündeki süvenin alt kısmında bu dergaha ait eski bir kitabe bulunmaktadır. Bu kitabe Strabon'un gezi notlarını kaleme aldığı çağdan kalmadığı. Dergahın hala varlığını koruyan bu eski çağdan kalma kitabesi, Strabon'un iki bin yıllık gezi notları ve Sayın Umar'ın açıklamalarından; eski çağda Kapodokya'da halkın 'Yüce Ma Halkının Ülkesi' anlamına gelen 'Morimene' adını verdiği Roma ilinde, bugünkü adıyla Avanos ilçesi civarında, üç bin dervişlik büyük bir 'Ma tapınağı'nın bulunduğunu anlıyoruz. Bu da Hasluck'un tespiti ve Prof. Dr.Kemal Balkan başkanlığında yerinde arkeolojik kazıdan elde edilen sonuçlarla örtüşmektedir. Eldeki tüm veriler Hacı Bektaş Veli dergahının ilk kurucularının kendilerini 'Ma Halkı' olarak tanımlayan Luviler olduğuna işaret etmektedir. Batı ve Güney Anadolu ile kuzeyde Kızılırmak yayını dört bir yandan çevreleyen geniş coğrafya erken Hitit yazıtlarında 'Luviya Ülkesi' olarak anılmakta ve bu bölgede

yaşayanlar 'Luviler' olarak tanımlanmaktadırlar. Luviler Anadolu platosunun bilinen en eski halkıdır. Bilge Umar'ın ifadesi ile; "Tarih bilimi Güney ve Batı Anadolu'da Luvilerden daha önce yaşamış ve uluslaşmış halkın, Luvi dilinden daha önce konuşulmuş bir dilin varlığını asla saptayamamıştır." Son yıllarda yapılan arkeolojik kazılarla (Mersin Hacılar ve Alishar kazıları) Anadolu'da bilinebilen en eski uygarlığı, M.Ö. 6000 yıllarında ortaya çıkan bakır-taş çağı kültürünü, yaratıcıların onlar olduğu nesnel bulgularla kanıtlandı. Eski Çağda, 'Luviya' ülkesi adı ile tanımlanan coğrafya, Selçuklu ve Osmanlı hükümrانlık zamanlarında olduğu gibi bugün de Anadolu'da Alevi nüfusunun en yoğun olduğu bölgedir. Bilge Umar Luvi'ler tarafından kurulmuş 'Ma' tapkısının egemen olduğu bu eski çağ tapınağını Hellenleşme döneminde bir Hellen tanrısının sahiplendiğini ifade etmekte, Hasluck Hristiyanların Hagia Caralambos manastırı olarak tanımladıkları bu dergahı benzer şekilde kendilerine mal ettiklerini öne sürmekte, Osmanlı ve Cumhuriyet Türkiye'sinin devlet görüşü, aynı dergahı Hacı Bektaş Veli adının üzerinden kurgulanmış o 'münasebetsiz senaryo' eşliğinde suni-islam bir çizgiye oturtmaktadırlar. Aleviler için çok kutsal ve asla vazgeçilmez olan bu dergah, Luvi çağında bir 'Ma' tapınağı iken, Hellenler'in hükümrانlığında Zeus'a mı hizmet etti? Hristiyanların elinde Hagia Caralambos adını alıp bir müddet Hristiyanlaştıktan sonra, mevsim İslam iklimine döndüğünde Ahmet Yesevi'nin öğretisini mi yaymaya başladı? Bu dergah gerçekten bu kadar çok el değiştirmiş olabilir mi? Bu topraklar üzerinde, geçmişte ve bugün hükümrانlık kurmuş tüm iktidarların ısrarla kendilerine mal etmeye çalıştıkları bu mabede Aleviler neden bu kadar tutku ile bağlilar, neden bu mütevazı dergahtan hiçbir koşulda vazgeçmiyorlar ve asla pes etmiyorlar? Anadolu'nun dört bir yanında halen

ERDOĞAN ÇINAR

erdcinar@yahoo.com

camii olarak işlev gören yapılar vardır ki bunlar geçmişlerinde kilise idiler.Bugün camiye çevrilmiş olan bu eski kiliselerin pek çoğu eski pagan tapınaklarının temelleri üzerinde inşa edilmişlerdi. Eski mabetlerinin farklı inanç zümreleri arasında sık sık el değiştirdiği Anadolu'da Hacı Bektaş Veli Dergahı'nın üzerinde bulunduğu koordinatlarda kadim bir 'Ma' tapınağının izlerine rastlanılmış olması, Hacı Bektaş geleneğini 'Ma' kültürünün bir devamı olarak kabul edilebilir için yeterli kanıt sayılmamalıdır. Alevilerin diğerleri gibi Hacı Bektaş Veli Dergahı'nın fiziki oluşumunu sahiplenmeye çalışan işgalciler değil de Luvilerin ardılları ve 'serçeşme' olarak kabuk ettikleri dergahın asıl sahipleri olduklarını öne sürbilmek biraz da Ma kültürüne özgü geleneklerin yakın zamana kadar bu dergahta ve Alevi erkani içinde sürdürülmüş olduğunun tespit edilip ortaya çıkarılması ile mümkün olabilecektir. Bununla birlikte Hacı Bektaş Veli Dergahı'nın kadim bir 'Ma' tapınağının temelleri üzerinde yükseliyor olması bilinen Alevi tarihini, Hacı Bektaş Veli'nin tarihsel kimliğini, ve Hacı Bektaş Veli Dergahının asıl misyonunu yeniden ve bir daha gözden geçirmemizi haklı kılacak bir bulgudur. Burada sorulması gereken asli sorulardan biri şudur. Aleviler bu eski Luvi mabedinin fiziki oluşumunu diğerleri gibi sonradan sahiplenerek kendi geleneklerini buraya mı taşıdılar.Yani bu dergah -bir yada birden fazla- el mi değiştirerek nihayetinde Alevilerin eline mi geçti, yoksa Aleviler bu dergahın asıl sahipleri ve kurucu unsurları mı? Luviler Alevilerin uzak ataları ve Alevilik 'Ma' kültürünün devamı mı?

Bırakın Divriği Köy Olsun

Tapu Kadastro Müdürlüğü de Kapandı

Divriği'de bulunan kamu kurumları tek tek kapandı. Bu kurumlar Sivas'a ve Kangal'a taşındı. DSI, Divriği Askerlik Şubesi, Divriği Tarım Kredi Kooperatifi, Divriği Tapu ve Kadastro Müdürlüğü kapatıldı. Bu kurumlarla işi olan Divriğililer ya Sivas'a veya Kangal'a gitmek zorundalar dedi. Kararılan, Divriği iyice küçüldü. Bugünkü nüfusumuz, 1990 yılındaki

nüfusumuzun yarısı kadardır. Bir zamanlar il olmayı düşünürken bugün ilçe bile olamama durumu sözkonusudur. Tarihi değerlerimiz, madenlerimiz, tarım arazilerimiz gerektiği gibi değerlendirilemiyor, dedi. Demircelik Madenlerinin özelleştirilmesi Divriği'nin gerilemesindeki en önemli etkindir. Özelleştirmeden sonra Divriği'de göç hareketliliği hızlanmıştır. Biz bu sıkıntıları anlattıkça, kamu görevlileri pembe tablolar çiziyorlar, bize kaaramsarlık

yaydığımızı söylüyorlar. Divriği Tarım Kredi Kooperatifi kapandı, DSI (Devlet Su İşleri) kapandı, Divriği Askerlik Şubesi kapandı, Tapu ve Kadastro Müdürlüğü Kangal'a taşındı, DDY (Devlet Demir Yolları) daraltıldı. Divriği iyice küçüldü.

Divriği Halkını Duyarlı Olmaya Çağırıyoruz

Tapu ve Kadastro Müdürlüğü'nün Divriği'den

Kangal'a taşınması eksikliği en fazla hissedilen kurum olacaktır. Çünkü tarlamızı, arsamızı ölçtürecekimiz zaman Kangal'a gitmek gerekecek. Oradan memur gelmesini bekleyeceğiz. Bu gerçeklerden hareketle Tapu Kadastro'nun Divriği'de kalması için çaba sarf edilmeli, bu kurumun gidişine zemin hazırlayan çevreler bu düşüncelerinden vazgeçmelidir. Divriği halkını duyarlı olmaya çağırıyoruz. ÖDP Divriği İlçe Başkanı Güzel Karayılan

DERYA İLETİŞİM

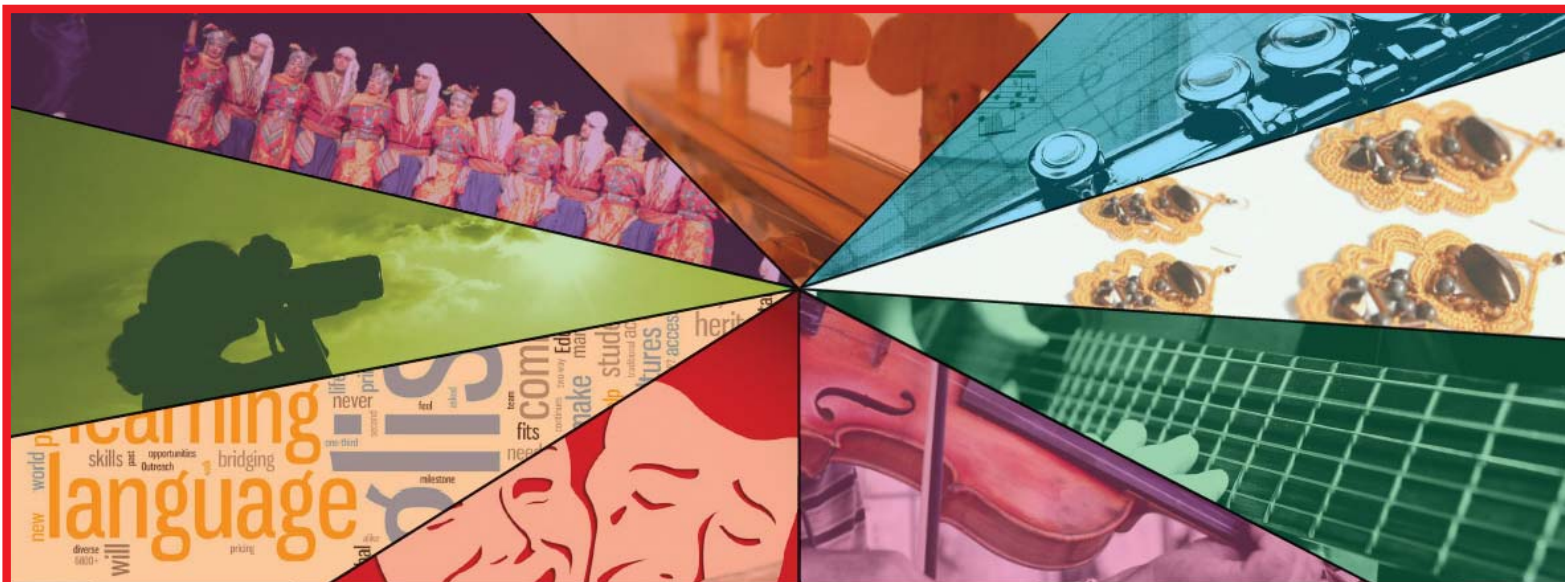

MERKEZ

Şehit Mithat Yılmaz Cad. No.41 Sarıyer / İSTANBUL Tel.:(0212) 218 56 50

ŞUBE

Kekik Sok. No.7 Sarıyer / İST. Tel.:(0212) 271 70 27

*Keman *Yan flüt *Tiyatro *Fotoğraf *Halk oyunları
*İngilizce *Bağlama *Gitar *Takı tasarım

Başvuru merkezi: İstiklal Caddesi Suriye Pasajı Nu: 348 Kat: 2 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0212 292 20 20

•KAPI PANELİ •SUNTA
•SUNTALAM
•MDF •MDF LAM
•MEDEKAP •PROFİL

Organize Sanayi Bölgesi Keresteciler Sitesi
8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98
e-mail- musapala@tnn.net

Mobbing Baskı

Divriği'de demir madeni işleten OYAK'a ait Ereğli Demir Çelik San. Tic. AŞ (ERDEMİR) işletmesinde 7 yıldır iş güvenliği mühendisi olarak çalışan Dursun Demir geçen yıl Divriği Asliye Hukuk Mahkemesi'nde ERDEMİR aleyhine dava açtı. Demir başvurusunda OYAK'ın ERDEMİR'i almasıyla birlikte onlarca özel güvenlik görevlisini işten çıkardığını, bu işten çıkarılan ve açtığı davayı kazanan Naci Arslanburç'la yıllardır ailecek görüştüklerini, ilişkilerinin devam etmesi nedeniyle yönetimin rahatsız olduğunu ve bunu sık sık doğrudan ifade ettiğini öne sürdü.

Divriği ERDEMİR'de 7 yıldır iş güvenliği mühendisi olarak çalışan Dursun Demir, şirketinin kendisine psikolojik şiddet ve yıldırma (mobbing) uyguladığını öne sürerek dava açtı. Demir'in iddiaları ise oldukça ciddi. Bir çocuk babası OYAK'ın ERDEMİR'i almasıyla başlayan işten çıkarmalar sonrası eski mesai arkadaşları ile görüşmesine izin verilmediğini hatta kızı ve eşi üzerinden bile kendisine baskı uygulandığını ileri sürdü. Demir'i haklı bulan mahkeme, 12 bin lira tazminat ödenmesine karar verdi.

Divriği'de demir madeni işleten OYAK'a ait Ereğli Demir Çelik San. Tic. AŞ (ERDEMİR) işletmesinde 7 yıldır iş güvenliği mühendisi olarak çalışan Dursun Demir geçen yıl Divriği Asliye Hukuk Mahkemesi'nde ERDEMİR aleyhine dava açtı. Demir başvurusunda OYAK'ın ERDEMİR'i almasıyla birlikte onlarca özel güvenlik görevlisini işten çıkardığını, bu işten çıkarılan ve açtığı davayı kazanan Naci Arslanburç'la yıllardır ailecek görüştüklerini, ilişkilerinin devam etmesi nedeniyle yönetimin rahatsız olduğunu ve bunu sık sık doğrudan ifade ettiğini öne sürdü.

**"KIZIMIN
ARKADAŞINI VE
ANNESİNİ**

LOJMANDAN ATTILAR"

Son olarak kızının doğum günü nedeniyle, sınıf arkadaşı olan Naci Arslanburç'un kızını lojmanına çağırıldıklarını belirten Demir, güvenlik görevlilerinin parti sırasında lojman bahçesinde oynayan iki çocuğa müdahale ettiklerini, kızının arkadaşıyla annesini zorla oyun parkı ve kurum nizamı dışına çıkardıklarını anlattı. **"ÇIKMAZSAN İŞTEN ATARIZ"**

Durmuş Demir

Dursun Demir, bu olayın ardından yönetim tarafından uğradığı baskınını arttığını, önce iş güvenliği mühendisiyken, üretim mühendisliğine sürüldüğünü, 7 yıldır oturduğu lojmandan çıkması için her ay insan kaynaklarına çağırıldığını, aksi halde işten çıkarılmakla tehdit edildiğini kaydetti.

"SOSYAL İLİŞKİLERDE BİLE YAPTIRIM UYGULANIYOR"

Demir, işverenin kendisine mobbing (psikolojik şiddet ve yıldırma) uyguladığını, ailecek psikolojilerinin bozulduğunu belirterek 12 bin lira tazminat isteminde bulundu. Davada tanık olarak dinlenen, ERDEMİR'den emekli Selahattin Mermer, yönetimin işten çıkardıktan sonra kendisine karşı dava açıp kazananlara "Vatan haini" muamelesi yaptığını,

sosyal ilişkiler ve nizamıyeye girişlere kadar yaptırımlar uyguladığını öne sürdü.

"YÖNETİM ARKADAŞLIKLARA KARIŞIYOR"

Tanık Naci Arslanburç ise ERDEMİR'den haksız şekilde çıkarıldığı için açtığı davayı kazandığını hatırlattı.

Haber: Ali Dağlar

M. BEDRİ YALÇIN

mbyalcin@gmail.com

Özelleştirme

Türkiye'de yaşayan, okuyan, yazan herkesin yakından bildiği gibi, geçmişteki özelleştirme politikalarını uygulayabilmek ve bu politikaları meşrulaştırmak için uygulanan bir yöntem vardı. Bir kamu kuruluşu eğer özelleştirilmek isteniyorsa, o kuruluş karlı ve verimli çalışsa bile, bu kuruluşa ya kötü bir yönetici atanır, ya da gereğinden fazla personel alınarak zarar ettirilir ve zarar ettirildiği gerekçesiyle özelleştirme kapsamına alınır. Bu durum KİT'lerin özelleştirilmesinde de, eğitim ve sağlık sektörü için de aynen uygulandı. Özelleştirme furçasında Türk Telekom, Pektim gibi kar eden kuruluşlarımız da yerli ve yabancılara satıldı. Yatırım yapmayı sevmeyen, üretmeden hazır konma kolaylığına bayılan bizim ticaret erbabımızın iştahını kabartan bazı alanlar ise henüz özelleştirilemedi, ama onların da satılması yakındır.

Özelleştirme sonucunda neler oldu? Devlet küçüldü, kamuda çalışan iş güvenliği olanlar bu alanları devralan özel sektörde asgari ücretle taşeronlar emrinde çalışmaya başladı. Çoğu sendikal haklarını kaybetti. Gelir dağılımındaki adaletsizlik günden güne büyüdü, sosyal sınıflar arasındaki uçurum gittikçe açıldı. Hem bir işi olup çalışan, hem de yardım paketleriyle geçinen büyük bir kesim ortaya çıktı. KİT'ler, okullar, hastaneler özelleştirilince hizmet kalitesi mi arttı? Buralarda üretilen mal ve hizmetler daha mı ucuzladı? Ya da artan bu hizmet kalitesinden her kesim yararlanabiliyor mu? İster devlet hastanesine gidin, ister özel hastaneye gidin, adım atar atmaz muayene ya da ilaç bedeli adı altında bir bedel anında maaşınızdan kesilerek banka hesabınızdan düşülüyor. Hastanelerde sıra beklemelerin kaldırıldığı savlarının arkasındaki bu bedel artışları eğer bir gerçekse ise, verilen sağlık hizmetlerinin pahalılaştırılmasına da başka bir gerçek bulunması gerekiyor. KİT'ler ve eğitimin özelleştirilmesi ayrı bir yazı konusu olduğundan bu yazıda sağlık sektöründeki özelleştirme uygulamalarının sonuçlarına değineceğim.

Bilindiği gibi, bir zamanlar vakıf üniversite hastanelerinde yapılan tedavi giderleri bile kamu kurumlarınca karşılanmazken, sosyal güvenliği olanların tedavilerinin de son on beş yıl içinde mantar gibi biten özel hastanelerde ve tıp merkezlerinde yapılmasına olanak sağlandı. Bunu fırsat bilen birçok tüccar bazı tıp adamlarını da yanlarına alarak özel hastane açtılar. Tedavi ücretleri daha önce kamu kuruluşlarınca, şimdi Sosyal Güvenlik Kurumunca (SGK) karşılananlar da bu hastanelerde tedavi olmaya başladılar. Daha önce devlet hastanelerinde görülmeyen kolaylıklar ve iyi hizmetlerle karşılaşan hastalar başlangıçta nasıl bir uygulamaya alet olduklarını fark edemediler, ancak zaman içinde ortaya çıkan bazı uygulamalardan sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesinin devletten para transfer etmenin başka bir yolu olduğu ortaya çıktı. Elbette ki, bu alanda çalışan özel kuruluşların tamamının bu uygulamaların içinde olduğunu iddia etmek mümkün değildir. Ancak özel hastanelerdeki doktorların istemediği tetkiklerin ve yapılmayan tedavilerin yapılmış gibi gösterilmesi ya da mükerrer kayıt yapılması suretiyle SGK'ya fatura edilmesi gibi hastane yönetimlerinin yapılan usulsüzlüklere sıkça rastlanır oldu. Bu kuruluşlarda görevli - çoğu kez de ortak olan- sağlık personeli tarafından gereğinden fazla tetkik ve tedavi istenerek faturanın şişirilmesi ve uzmanlık alanına girmeyen tetkiklerin istenilmesi gibi usulsüzlüklerle kamu zararları da artmaya başladı. Bu konuda basına yansıyan ya da yansımayan birçok örnek sayılabilir. Yeni doğmuş bebeklerin bile hastane masraflarını artırmak amacıyla ailelerine teslim edilmeyip, bir süre daha hastanede tutmak gibi uygulamalar da görüldü. Sağlık hizmetlerinin özelleşmesinden sonra sağlık giderlerindeki artışların SGK'ya yüklediği maliyetler, sonunda muayene, tetkik, tedavi ve ilaç bedeli olarak hastaya da yansıtıldı.

Sosyal güvenliği olanlar da sağlık hizmetlerini parayla satın alır hale geldi. Sonuçta sağlık sektöründeki özelleştirmelerle hem SGK, hem de hastalar daha fazla bir bedel ödemek zorunda kaldılar. İnsan sağlığını kar amacı güden kuruluşlara teslim etmenin sonucunda başka ne beklenirdi ki?

Orman Ürünleri Sanayi Tic. Ltd. Şti.

Erdem YALÇIN
(0555) 992 24 09

Merkez/Head Office: Org.San.Böl.Keresteciler Sit. 20.Sok. 21.Blok No:26-28 İkitelli-İstanbul/Türkiye
Tel: +90 (212) 670 49 49 **Fax:** +90 (212) 670 22 68
Şube 1/Branch 1: Sular İdaresi Dilaver Sokak No:12/A Kağıthane-İstanbul/Türkiye
Tel: +90 (212) 295 05 48 **Fax:** +90 (212) 294 85 44
Şube 2/Branch 2: Org. San. Böl. Keresteciler Sit. 20.Sok. No:13 İkitelli-İstanbul/Türkiye
Tel: +90 (212) 670 37 47-48
web: www.yalcinlarorman.com.tr **e-mail:** erdem@yalcinlarorman.com.tr

NALBURIYE

İNŞAAT - HIRDAVAT - BOYA VE MOBİLYA VERNİĞİ - SİHHİ TESİSAT MALZEMELERİ

Fetih Caddesi No: 48 / A Şirinevler / İSTANBUL

Tel: (0212) 551 77 06 - 551 69 98

Faks: (0212) 503 22 30 E-mail: sennalbur@yahoo.com

Ortak girişim sürüyor

Projeye verilen "Yeni Perde" ismi tamda yapılması amaçlanı vurguluyor: Uzun zamandır işsiz olup kendine güvenlerini yitiren, okuldan diplomasız çıkan ya da başka nedenlerden dolayı iş hayatında tutunamayan gençler proje sayesinde hayatında yeni bir perde açacak, büyük adımlarla yeni bir hayata doğru ilerleyecekler. Projenin en önemli unsuru, gençleri alışageldikleri çevrelerinden, ailelerinden alışkanlık ve korkularından uzaklaştıracak olan üç aylık Türkiye seyahati. Projeye katılan ve Almanya'nın Unna ve Hamm bölgelerinde yaşayan 11 işsiz genç, yaklaşık üç aylık bir hazırlık aşamasından önce Türkçe öğrenerek kendilerini Türkiye seyahatlerine hazırladılar. Eğitimci eşliğinde mesleki geleceklerini ellerine alan gençler, Fethiye'de bilgi, beceri ve eğitimlerine uygun işyerlerinde 1,5 ay boyunca staj yaptılar. Dil eğitimi, iş başvurusu konusundaki dersler ve stajların yanısıra projenin önemli bir ayağı tiyatro dersleri aldılar. 2 Temmuz'dan beri Türkiye'de bulunan gençler Fethiye Otelcilik Turizm ve Meslek Lisesi Tiyatro Salonu'nda tiyatro gösterisiyle kurslarını tamamladılar. Proje sorumlusu Zeynep Kartal, projenin amacını gazetemize değerlendirdi.

Divriği'li Kenan Küçük'ün Genel Müdürü olduğu Multikulturelles Forum Yurtdışında staj, Türkçe dersleri, tiyatro çalışmaları-Multikulturelles Forum (Çok Kültürlü Forum)'ın Proje Fabrikası 5 Proje Fabrikası "Yeni Perde" isimli proje, genç yetişkinleri iş hayatına kazandırmada yeni ve yaratıcı metodlara başvuruyor.

Kartal, Gençlerimiz tiyatro sahnesinde grup halinde çalışmayı, sorumluluk üstlenmeyi, bir projeyi baştan sona planlayıp taşımayı, sahneye çıkarak prezentasyon yapmayı, kısacası iş hayatında önemli büyük birçok nitelik kazanıyorlar, dedi. Alman Federal Çalışma ve Sosyal İşler Başkanlığı ve Avrupa Sosyal Fonu tarafından desteklenen ve Almanya'daki yerel İş Kurumları ile birlikte yürütülen proje, gençlere yurtdışında staj yapma imkanı sunuyor. Proje İspanya ve Yunanistan'dan sonra üçüncü kez bir grup genç Türkiye'ye gönderiyor. "Burada hem yapabileceğimiz meslekler konusunda bilgi edindik, hemde ülkeyi, insanları ve kültürünü tanıdık" diyen gençler az da olsa Türkçe öğrendiler. Kendilerinin tasarladıkları tiyatro oyununda bunu yansıtan gençler, gösteriyi Almanca-Türkçe iki dille yaptılar. **"Ben ve Ben ve Bir Sürü Başkaları"** isimli oyunda gençler kendi benliklerini arama çabasına ve "Ben nereye aitim?" sorusuna ayrı bir yaklaşım sunuyor. Gençlerden beşinin Kürt kökenli oluşu Almanya-Türkiye ortak çalışması olan bu projeye ve tiyatro oyununa ayrı bir boyut kazandırıyor.

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ-29

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde kaybettiğimiz Divriğililer

Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr
KATKIDA BULUNANLAR
Müslüm Doğan, Hıdır Çam, Yahya Bayar

Dizi Yazımımızın sonlarına doğru geliyoruz. Yazımımızın alanına giren isimleri belirlerken bir alan çalışması yaptık. Bu çalışmada 45 isim belirledik. Ulaşamadığımız, ortaya çıkaramadığımız isimler mutlaka vardır. Yaklaşık elli yıllık bir süreci araştırdığımız için mutlaka eksik isimler çıkacaktır. Bu eksikliği nasıl gidereceğiz peki? Sizler bu konuda bizleri uyarmalısınız. Bizim ortaya çıkaramadığımız Devrimci Mücadelede kaybettiğimiz Divriğilileri bizlere hatırlatmalısınız? Bir de bildiğimiz halde yazamadığımız isimler var. Bu isimleri yazarken, önce şahsın ailesinin onayını alıyoruz. Bilinen ancak yazılmayan isimler, aileler tarafından yazılmasına izin verilmiyor. Bunun sorumluluğu tamamen ailenindir, bizim dışımızdadır.

Yolun Yolcusu

HALKTAN VE HAKLIDAN YANAYDI

Ersan Taşpınar 1964 yılında Divriği'nin Hazerkek (Günbahçe) Köyü'nde doğdu. İlkokulu, Ortaokulu ve Lise'yi Divriği'de okudu. Genç yaşında çalışma hayatına başlayarak, Divriği Demirçelik İşletmeleri'nde işe başladı. Sendikal mücadelede yerini aldı. Çok genç yaşlarda siyasi fikirlerle tanıştı. Onun siyasi fikirlerle tanışmasındaki en büyük etken Divriği'nin politik ortamı oldu. Yeraltı Maden İş ve Devrimci Yol'un Divriği'deki etkisi Ersan Taşpınar gibi yüzlerce insanın bu harekete sempatisini arttırdı. Devrimci Yol Gerillalarının Kır Grubu deneyimi bu sempatinin en önemli etkenlerinden saymak mümkün. Ancak Darbenin Divriği'yi önemli baskı ve işkence merkezi yaptığını da belirtmem gerekir. Sık sık yapılan operasyonlar, tutuklamalar, baskılar dayanılacak gibi değildi. Yüzlerce devrimci Erzincan, Sivas ve Kayseri Sıkıyönetim Mahkemeleri'nde aylarca, yıllarca tutsak edildiler. Ağır işkencelere maruz kaldılar. 12 Eylül Faşizmi'nin hemen ardından yapılan (1984) yerel seçimlerinde Devrimci Yol SHP'nin çıkardığı belediye başkan adayına doğrudan destek verdi. SHP'nin adayının seçimleri kazanması dikkatleri Divriği'ye çekti. Divriği'de Fatsa Deneyimine benzer bir yerel model çalışmaya başladı.

ERSAN TAŞPINAR

Mahalle komitelerinde alınan kararlar Divriği Belediyesi'nde önemsenmeye başladı. Belediyede alınan her karara halkın önerileri damgasını

vuruyordu. Ersan Taşpınar'ın siyasal kimliği böyle bir ortamda daha fazla berraklaştı. 12 Eylül Faşist Darbesi'nde Kapanan Divriği Kültür Derneği

1984 yılında açıldı. Kısa bir süre sonra Ben ve arkadaşlarım Yönetim Kuruluna girdiğimiz zaman Divriği'ye bir şube açmaya karar vermiştik. Benim Ersan Taşpınar'ı tanımam böyle başladı. Yaşı çok genç olmasına rağmen çalışkanlığı, yetenekleri herkesin takdirini kazanıyordu. Divriği Kültür Derneği, Divriği Şubesinin kurucu başkanı oldu. Kısa sürede önemli çalışmalar yaptı. Ersan'ın bitmez tükenmez enerjisi birkaç kurumda çalışmasına olanak sağlıyordu. Divriği Meslek Yüksekokulu, Divriği Kültür Derneği, Köy Derneği, İMC Mağazası, Divriği Spor gibi birçok alanda çeşitli çalışmalar yürüttü. ÖDP'nin kurucuları arasında yeraldı. Çeşitli fikir ayrılıklarından dolayı 2005 yılında ÖDP'den istifa etti. 1988 yılında Divriği Maden Kültür ve Sanat Festivali'ni yapmaya başladığımızda Ersan yine bizim aramızdaydı. Festivale büyük emekleri geçti. Aramızda özel bir arkadaşlık ilişkisi vardı. En basit görülen sorunlara bile çok ciddi yaklaşıp, enine boyuna tartışmayı severdi. Devrimcilerin şahsi menfaat ve çıkar peşinde koşmasına ağır eleştiriler getirerek, kızardı. Dostluğu ve samimiyetinden asla şüphe edilmezdi. Eşi Hatice'yi, kızı Çağla'yı ve oğlu, Eray'ı geride bıraktı. Ersan Taşpınar'ı 31 Ağustos tarihinde trafik kazasında kaybettik. Işıklar içinde uyu güzel insan, devrimci yoldaş.

1988 yılıydı. Divriği Maden Kültür ve Sanat Festivali'nin ilki yapılacaktı. Ben Divriği Kültür Derneği Genel Merkez Yöneticisiydim, Ersan da Divriği Şube Başkanı veya yöneticisiydi. İkimiz de oldukça genç yaştaydık. Ne tecrübemiz vardı ne de deneyimimiz. 12 Eylül Faşizmine karşı küçük çapta toplumsal muhalefet alanları oluşuyordu. Maden Festivali'nde Ersan'la yakından tanışma fırsatım oldu. Festivalin içeriğine ilişkin çeşitli görüşmeler yapıyorduk. Neler yapmalıyız, nasıl bir festival olmalıyı tartışıyorduk. Ersan Divriği'de yaşadığı için neler yapmamız gerektiğini daha iyi biliyordu. Festivalin görkemli ve güzel geçmesi Divriği'li devrimciler, demokratlar açısından önemli bir moral kaynağı olmuştı. Bu festivalden sonra Gurbette yaşayan birçok insan gibi benim de Divriği ile ilgili meselelere yakınlaşmam başlamış oldu.

ÖDP'Li YILLAR

Devrimci Yol'un başlatmış olduğu Tartışma Süreci'nden sonra yasal parti kurma fikri gündeme geldikten sonra ÖDP kuruldu. Ersan Taşpınar gibi ben de

ÖDP'nin kuruluşuna destek vermiştik. Ersan Divriği'de ÖDP'inde yer alırken ben de İstanbul'da yeraldım. Bu dönemden sonra Ersan'la görüşmelerim daha çok arttı. Parti Mitinglerinde, kongrelerinde sık sık karşılaştık. 2002 yılında

yapılan 3 Kasım Genel Seçimleri'nde Ersan, Sivas Bölgesi'nden partinin milletvekili adayı oldu. Çok önemli bir seçim kampanyası yürüttü. İlçe ilçe, köy köy gezdi. ÖDP içerisindeki bitmez tükenmez tartışmalar birçok insan gibi Ersan'ın da istifasına sebep oldu. Bu istifa Divriği'de İstanbul'da ve Ankara'da çok tartışma yarattı. Hem ÖDP üyeleri hem de parti dışındakiler bu istifayı aylarca

konuştular. Divriği'deki ÖDP üyeleriyle Ersan arasında önemli bir kopuş yaşandı. Yıllarca aynı hareket içerisinde yer alan birçok kesim Ersan'a karşı adı konmamış bir tavır takındı. Bu istifanın yarattığı soğuk hava bizleri bile etkilemeye başladı. Divriği'ye gittiğim zamanlar Ersan'la zaman zaman biraraya gelerek bu süreci tartıştım.

DEVİRİMİN HAMALI

Ersan çok renkli, çok çalışkan, çok samimi bir devrimciydi. Divriği Demirçelik İşletmeleri'nde çalışmasına rağmen, bir taraftan sınıf mücadelesini yürütürken diğer taraftan birçok alanda siyasal çalışmalar yürütüyordu. Otuz civarında arkadaşla İMC Mağazası'nın kuruculuğunu yaptı. Yüksek Okul Derneği'ni kurarak öğrencileri örgütledi, Divriği Spor Kulübü'nde görev yaptı, Köy Derneği'nde çalışmalar yürüttü, Birgün Gazetesi'nin Kurucu Ortakları arasında yeraldı, Divriği Kültür Derneği'nin Divriği

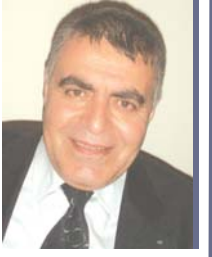
Şubesi'nde önemli çalışmalar yaptı. Ersan sola sirayet etmiş sürekli konuşma, sürekli tartışma alışkanlığını elinin tersiyle iten, pratik çalışmaya önem veren bir devrimciydi. Ersan'ın bu çalışması sol içerisinde yadırganarak çeşitli küskünlüklere, dargınlıklara sebep oldu. Hayatının son yıllarında yol arkadaşları tarafından bir anlamda ötelendi. Divriği Gazetesi'nin çıktığı yıllarda benimle görüşerek, böyle bir gazeteye elimden gelen desteği vermeye hazırım dedi. 2007 yılında ERDEMİR'den atılan 45 işçiden birisi de Ersan'dı. Bu süreçte bazı arkadaşlar Ersan'ı yine dışladılar. Yoldaşları onunla eskisi gibi görüşmez oldular, ama o düşüncesinden asla taviz vermeyerek inandığı ideallerin neferi gibi çalışmalarını sürdürdü. 31 Ağustos 2007 Tarihinde Divriği Spor'a futbolcu lisansı imzalatmak için şafak vakti Kayseri'ye doğru yola çıkarken, bir daha dönemeyeceğini bilmiyordu. Kayseri yakınlarında geçirdiği trafik kazasında Ersan Taşpınar'ı kaybettik. 1 Eylül 2007 tarihinde doğduğu Hazerkek Köyü'nde onu toprağa verdik. Ölümünün 5. yılında Ersan Taşpınar yoldaşımı saygıyla anıyorum.

Yahya Kemal Bayar

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Yazarımız Müslüm Doğan bu ayki Köşe Yazısını teknik bir sorundan dolayı gazetemize ulaştıramadı. Okurlarımızdan özür dileriz.

Beldibi'nde Yangın

Beldibi ve Yeşilyol arasında bulunan ormanlık alanda yangın çıktı. 18 Eylül tarihinde çıkan yangında 6 hektarlık ormanlık alan 4 hektarlık da tarım alanı tamamen kül oldu. Divriği Gazetesi'nin aldığı habere göre yangının neden çıktığı bilinmiyor. Beldibi-Yeşilyol arasındaki yangına Orman İşletme Şefliği ve Jandarma müdahale etti. Tarım arazilerine sıçrayan yangında 4 hektarlık tarım arazisi yangından etkilendi. Bölgenin sarp ve engebeli olmasından dolayı yangın güçlüklerle kontrol altına alındı. Kontrol altına alınan yangının ardından Orman İşletme Şefliği yangını söğütme çalışması altına aldı.

Eşşekten Düştü Öldü

Eşşekten düşen yaşlı adam öldü. Çayözü (Hamu) Köyü Sağırtaş Mezrası'ndan olan Halil Polat (80) köylerinin yakınındaki Kaledere mezrasına gitmek için yola çıktı. Yürümekte zorluk çeken Halil Polat eşşegine bindi. Kaledere Mezrası yakınlarında eşşekten düşerek yaralanan Halil Polat'ı köy muhtarı Süleyman Şahin yaralı halde buldu. Halil Polat önce Kaledere Mezrası'na getirildi. Durumu ağırlaşan Halil Polat Divriği Sadık Özgür Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Hastanede gerekli ünitelerinin ve ameliyathanenin olmamasından dolayı hasta Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi'ne kaldırıldı. Saatlerce zaman kaybına dayanamayan 80 yaşındaki Halil Polat tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

SEYRAN BÜRO KIRTASIYE
Seyran Büro Kirtasiye Malzemeleri San. ve Tic. Ltd. ti

Mikail ŞAHİN

Nato Caddesi No: 32/A
Seyrantepe-4.Levent-İSTANBUL
Tel.0212 280 33 80-
280 33 54 -268 17 20
Fax:0212 280 33 92

Tüm Kirtasiye Çeşitleri
Orijinal Kartuş ve Toner
Renkli ve Siyah-Beyaz Fotokopi
Tel ve Plastik Spiral Yapımı
Pvc Kaplama
Kaşe Yapımı
Kartuş & Toner Dolumu

www.seyranburo.com - info@seyranburo.com

Çamşış Başören Köyü'nden

Divriği Gazetesi Abone Hesap Bilgileri

BİRSEN BAYAR UYGUN adına
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş
Şubesi: Şube Kodu: 064
Hesap Numarası: 62067655
IBAN:
TR500006701000000062067655
Türkiye İş Bankası Çağaloğlu Şubesi
BİRSEN BAYAR UYGUN adına
Hesap No: 1095 0668607
IBAN:
TR 69 0006 4000 0011 0950 6686 07
Gazete İrtibat Tel: 0212 516 29 84
0532. 302 46 53 -0532 327 19 58
e-mail: divrigi@divrigi.com.tr
www.divrigi.com.tr

MÜZE AÇILIYOR

Geçen ay ki yazımda, yerel mirasın korunması yönünde Ovacık Köyü Yardımlaşma Derneği'nin başlatmış olduğu “müze projesi”ne değinmiştim. Ağustos ayında, ailece yaz tatilini köyde geçirmeye karar verince, çalışmalarını yerinde görmek şart oldu.

Ovacık Köyü bizim köyün tam karşına düşer. Uzaktan çok seyretmişliğim vardı. İlk kez bu vesile ile köyü yakından görme fırsatım oldu. Ziyaretimizden önce bize rehberlik etmesi için Cüreğ'ten komşumuz, babamın da iş arkadaşı olan Ovacık'lı Ali Amca'yı (Çınar) aradık ve tatilimizin kısa olması nedeniyle de aynı gün köye gittik. Çocukluk arkadaşımız, kızı Gülsüm'de oradaydı. Bu sürpriz buluşma bizi ayrıca sevindirdi. Hep beraber, Cemile Teyze'nin hazırladığı sofrada yorgunluk çaylarımızı içtik. Ardından Ali Amca ve Gülsüm, projeyi anlatmaları için Dernek Başkanı Gülsün Kaya ve Yerel Tarih Araştırmacısı Mustafa Gürsoy ile beni, köyün hizmet binasında bir araya getirdiler.

Ovacık Köyü Yardımlaşma Derneği Başkanı Gülsün Hanım, çalıştığı bankadan emekli olduktan sonra, kendisini dernek çalışmalarına adanmış. Yaklaşık üç dönemdir dernek başkanlığını sürdürüyor. Başkanlığı süresince de birçok projenin hayata geçirilmesine önyak olmuş. Gülsün Hanım müze fikrinin nasıl doğduğunu bakın nasıl anlatıyor: “Geçen yıl, her yıl geleneksel olarak gerçekleştirdiğimiz köy pikniğinden sonra, yönetimde görev alan iki bayan arkadaşla hizmet binamızı toparlayalım istedik. Bu çalışmayı yaparken binanın hemen yanındaki eski köy okuluna da el attık. Okulumuzu düzeltirken, 1962 yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından okulumuza gönderilen ders araç gereçlerini gördük. Yine, okulumuzda yaptığımız temizlik sırasında Osmanlıca el yazması belgeler bulduk. Müze fikri hep vardı, köyümüzdeki günlük yaşama ait malzemeleri saklamaya dair hep konuşuyorduk, geçen yıl yaptığımız temizlik sırasında bulduğlarımızdan sonra müze projesini gerçekleştirmeye karar verdik.”

İlk olarak köy okulunun bir sınıfı

boşaltılıyor. Boya badanadan sonra, eldeki malzemeler bu sınıfta toplanıyor. Ardından, ekip İstanbul'a döner dönmez müze fikrinin hayata geçirilmesi için planlama yapmaya başlıyor. Öncelikle müzenin çevresinin ve iç alanın düzenlenmesi ve bunun için gerekli bütçenin ne olacağı ve nerelerden yardım alınacağı üzerine kafa yoruyorlar. Müze çevresinin düzenlenmesine ilişkin bir plan yapılıyor. Müzenin korunmasını da amaçlayan bu planla okul bahçesinin etrafının taş duvar ve tellerle çevrilmesi, okul bahçesinin bir park haline getirilmesi düşünülüyor. Ziyaretim sırasında bu çalışma hummalı bir şekilde devam ediyordu... Başlangıçta, köy

okulunun üç sınıfını da müze alanı olarak kullanmayı öngörmüşler. Gülsün Hanım, hali hazırda üç sınıflı köy okulunun iki sınıfından birinin muhtarlık odası, diğerinin de depo olarak kullanımda olması nedeniyle sadece bir odasının sergileme için kendilerine tahsis edildiğini belirtiyor. Antalya Kent Müzesi kuruluş çalışmalarında görev aldığı iki yıl boyunca edindiğim tecrübelere de dayanarak kendisine ve köy muhtarına tek bir sınıfın “müze fikri” için çok yetersiz olacağını, bunun daha çok bir “sergi salonu” olarak kalacağını, okulun tamamının bu amaç için hizmet vermesinin daha doğru olacağını ilettim. Umarım ilerleyen yıllarda Gülsün Hanım ve arkadaşlarının da gönülünde yattığı gibi tüm alanı müze için kullanabilirler.

Müzeye Köylüden Malzeme Desteği

Müzede sergilemeyi planladıkları

gündelik yaşama dair eşyaları köylüden toparladıklarını belirten Ovacık Köyü Yardımlaşma Derneği Başkanı Gülsün Kaya, bulamadıkları bazı malzemeleri de başka köylerden edindiklerini aktarıyor. Bir “demirbaş defterinde”, müzede sergilenmek üzere aldıkları malzemelerin tamamının kaydının tutulduğunu da belirten Kaya, köy okulunun ve çevresinin düzenlenmesi sürerken sergileme için gerekli olan dolapların siparişlerinin de verildiğini söylüyor. Dolapları yerleştirdikten sonra ellerindeki malzemeleri yerleştirerek Kurban Bayramı'nda bir açılış yapmayı

SEHER ÖZEN KARADENİZ*

seherozen@hotmail.com

inceliyoruz... Gülsün Hanım bir yandan da sınıf temizliği sırasında buldukları Osmanlıca nüfus kayıtlarından söz ediyor. Okulda yaptıkları temizlik çalışmaları sırasında, Osmanlıca el yazması belgeler geçiyor ellerine... Boğaziçi Üniversitesi'nden tanıdıkları iki öğretim üyesine tercüme ettirdikleri belgelerin, Ovacık köyünün 1900-1918 yılları arasındaki nüfus kayıtları olduğu anlaşıyor. “Türkçe tercümesi 47 sayfa tutan bu kayıtlara göre, köyümüz o yıllarda 700 haneli bir yermiş. Şimdi bu belgeye dayanarak köyümüzün soy ağacını çıkarmaya çalışıyoruz.” Soy ağacı çalışmasını, aynı zamanda eski demek yöneticisi de olan yerel tarih araştırmacısı Mustafa Gürsoy yapıyor. Emeklilik günlerini Ovacık köyüne ait gelenek, görenek ve gündelik yaşam pratiklerini araştırarak

geçiren Gürsoy, yaptığı araştırmaları bir kitapta toplamış. Osmanlıca nüfus kayıtlarının 47 sayfalık Türkçe tercümesinden yola çıkarak hazırlayacağı soyağacı için köylülerden de destek alan Gürsoy'un çalışması tamamlandığında kitaplaştırılması planlanıyor. Yıllar içinde, köy muhtarlığının da katkılarıyla; köy kooperatifi, bir kitaplık ve toplantı salonunun yer aldığı köy evi, cenazeler için morg, kanalizasyon için artıma tesisi projelerini gerçekleştiren Ovacık Köyü Yardımlaşma Derneği'nin, köylerinin yerel mirasını korumak ve sergilemek amacıyla amatör ruhla giriştikleri “müze projesini” de en kısa zamanda hayata geçireceği görülüyor. Projenin gerekli ilgi ve desteği göreceğini umarak, ekibe çalışmalarında başarılar diliyorum.

*İletişim Uzmanı

SADIK ALBAYRAK

balbayrak@istanbulbarosu.org.tr

Güzeli Bilmek Güzeli Sevmek

Sağolsun, Divriği Gazetesi başyazarı Yahya arkadaşım, arada bir posta göndererek beni haberdar ediyor. Geçenlerde 8. Divriği Maden ve Kültür Sanat Festivali'nin afişini gönderdi. Divriği deyince akla iki şey gelir; ilki, Hasan Hüseyin'in “*Bu demir Divriği dağlarından, ben dövdüm, ulan ben dövdüm!*” diye şiirini yazdığı demir maden. Çaltı çayına bakan Cüreğ istasyonunda madencilerin binbir emekle söktükleri demir cevherinden tepeler yığılırdı bir zamanlar. Özelleştirme - işlevsizleştirme operasyonlarından bu maden de payını aldı.

Divriği deyince akla gelen ikinci şey, tartışmasız, Selçuklu sanatının baş eseri kabul edilecek Divriği Ulucami'dir. Bu yapının değeri uluslararası ölçütte kabul görmüştür; Unesco'nun “Dünya kültür mirası” listesine aldığı yüz eser arasındadır. Şenliği düzenleyenler de afişe bu iki değer resmini koymayı ihmal etmemişler. Divriği Ulucami'den bir ayrıntı, bir konak fotoğrafı, kayalar arasında bir köprü fotoğrafı ile fona kasklı maden işçileri silueti basmışlar.

Divriği Mucizesi

20-21 Ağustos 2012 tarihinde düzenlenen şenliğin afişi bende derin bir düş kırıklığı yarattı. Divriği'yle ilgili en karakteristik eseri, Ulucami'yi afişe koymuşlar ama bu eseri en az anlatan, belki de hiç anlatmayan bir ayrıntıyı seçerek yapmışlar bunu. Afişte Ulucami'nin Batı Kapısı'nın fotoğrafı yer alıyor. Buradan şu sonucu çıkarıyorum; şenlik düzenleyenler Divriği Ulucami'yi bilmiyorlar. Öğrenmek için çok uzağa gitmeye gerek yok, bir saatlerini ayırıp çevresinde ve içinde dikkatle dolaşsalar, afişe basılacak en son ayrıntının bu resim olacağını anlayabilirlerdi. Ama daha iyisi, bu yapıyı incelemek için yıllarını veren Doğan Kuban'ın kitabını okuyabilselerdi, Batı Kapısı'nın yapının özgün yanılla ilgisi olmadığını, sonradan bir onarım sırasında eklendiğini öğrenebilirlerdi.

Kitabın adı, “Divriği Mucizesi”. Mimari ve sanat tarihi alanında sayılı ustalardan Doğan Kuban, Divriği Ulucami'yi mucize olarak niteliyor. Mucizeli bir şehrin kültür şenliği düzenleyicileri için ise bunun bir anlamı olmasa gerek ki, mucizeyi sanatsal yaratıcılıktaki değil de gölgelerde arıyorlar. Afişteki gölgelerin sırrına, yeni-hurafeler çağında gölgelerden anlam çıkarma sanatına geleceğim.

Hürremşah adında bir deha

Doğan Kuban'a göre Divriği Ulucami, Selçuklu sanatı içinde örneği olmayan taç kapılarındaki taş bezeme sanatının özgünlüğü ve eşsizliğiyle mucize nitelimesini hak eder. Özellikle Kuzey Taçkapısındaki heykeli düşündüren geniş yapraklı bitki motifli kabartmalar, simgesel ve estetik değerleriyle benzersiz bir sanat eseridir. Şifahane Taçkapısı da aynı biçimin bambaşka özelliklerde tasarlanmış bir kapı üzerinde uygulama denemesidir. Bu bezemeler tamamlanmamıştır. Ulucami'nin en büyük gizemlerinden biri de bitmemişliğine karşın sanatsal etkileyciliğidir. Doğan Kuban'ın eseri, Divriği Ulucami'nin taş kabartma sanatçısı Hürremşah'ın Dede Korkut, Kaşgarlı Mahmut, Mimar Sinan benzeri ulularımızın arasında anılmayı hak eden bir yaratıcımız olduğunu bize göstermiştir. Doğan Kuban mucizeyi anlamak ve anlatmak için çabalarını sürdürmüş, Divriği Ulucami'nin taçkapılarını inceleyen “Cennetin Kapıları” kitabını yazmıştır. Kuban'a göre Kuzey Kapısı, iki yanda yükselen yedi katlı bitki motifli hayat ağacını simgelemektedir. Bu hayat ağacının cennet mitosuyla ilişkisi vardır.

Güzelliğin tahsili

Son zamanlarda, doludizgin dinselleşmeyle birlikte hurafelerin tuzağına kolaylıkla düşen bir toplumsal bilinç ortaya çıktı. Divriği Kültür Derneği gibi ilerici bir derneğin düzenlediği şenliğin afişinde Batı Kapısının fotoğrafının yer alması bir hurafeyle ilgilidir. Sözümona, günün belli saatlerinde bu kapının içinde namaz kılan bir insanın gölgesi beliriyormuş. Afiş yaptıkları resimde de böyle bir gölge var. Hürremşah ve taş ustaları ekibinin estetik yaratıcılığıyla ortaya koyduğu anlamları, duysal-düşünsel etkilerini araştırmak, gündeme getirmek dururken hurafe gölgelere sığınanlara söyleyecek söz bulamıyorum. Güzeli bilmiyorlar, güzeli sevmiyorlar. “Ben güzele güzel demem, güzel benim olmayınca” diyen güzellik âşığı Karacaoğlan'dan habersiz yaşıyorlar. Şarkışlalı ozan Aşık Veysel'in bir güzellik felsefesi içeren “güzelliğin on para etmez, şu bendeki aşk olmasa” dizelerini de düşünmemişler. Güzeli bilmeden güzeli nasıl seversiniz? Divriği'yle ilgili görsel bir şey yapacaklarsa, bu fotojenik şehrin fotoğrafçısı Yusuf Güldalı'ya başvurmalarında yarar var. Kuzey Taçkapısının en güzel ışıklarda çekilmiş onlarca fotoğrafını onun arşivinde bulabilirler. Güzeli öğrenmeye burdan başlayabilirler.

AKMAZ TİCARET

Söyledim söyledim anlamadın

Dünyada mekân

Ahirette iman

Param yok demeyin

Bir kere arayın

Her türlü emlak işlerinizde en karlı seçim.

AKMAZ EMLAK

İrtibat Telefonu: 0212. 572 66 38

GSM: 0532. 214 43 09

DÜZELTME

Divriği Gazetesi'nin Temmuz Sayısı'nın (71. Sayı) 2'ci sayfasında “Katırlı Dağı Halaylarla Güzeli” başlığıyla çıkan haberde, Yalıncağ Çeşmesi Kutsal Su, ve yanındaki Armut Ağacı da çaput bağlanan Düşek gibi anlatılmıştır. 4. Katırlı Şenlikleri dini bir inanç şenliği gibi yazılarak amaç dışı haber yapılmıştır. Divriği Gazetesi'nde çıkan bu haber çeşitli eleştirilere ve yorumlara sebep olmuştur. Adı geçen Armut Ağacı'na çaput bağlanarak dilek dileme geleneği Pütge Köyü'nde yoktur. Geleneksel olarak her yıl yapılan Katırlı ziyareti için büyülerimiz kendilerini bildiğinden beri sürdürdüğünü söylerler. Yol sorunu nedeni ile bir dönem ara verilmiş olsa da, dernek bu sorunu çözmesi ile gelenek yeniden başlatılmıştır. Bu ziyaretin asıl amacı, yazın başlamasıyla birlikte yoğun geçecek olan hasat sürecinin başında hep birlikte olmaktır. Süreç bir gün önce 'tallal' ile başlar, sabah erken saatte kervan şeklinde yola çıkılır, ziyaret yerine varıldığında her aile kendi ağacının altında, kendine yetecek büyüklükte canlı hayvan keser ve bir kazan kurar, aileler birbirinin kazanını ziyaret ederek ikramlar yaparlar, misafirler ortak bir alanda toplanarak ortak ikram yapılır, at yarışları düzenlenir, davul-zurna eşliğinde halaylar çekilir ve gün batımına yakın kervan şeklinde köye geri dönlür. Bir gün sonra da ot biçimi ile herkes işine başlar.

Köylülerimizin ve kamuoyunun bilgilerine sunarız.

Çayören Köyü Derneği Başkanı Sadık Yılmaz ve Yönetim Kurulu

Divriği Gazetesi Posta Çeki Hesabı

09548784

Yakınızdaki PTT Şubelerinden Aidat borçlarınızı ödeyebilirsiniz. Yıllık aidatlarınızı önemseyiniz.

*ESAT KORKMAZ

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

Kırkların Dansı

Kızılbaşlıkta, Kırkların Dansı; ilk semah uygulaması olarak bilince-inanca taşınır. Bu bağlamda Kırkların Dansı, fena-beka deneyimi içine taşıyarak Kırkları cezbe durumuna sokuşunun ve Canan olarak algılanan Tanrı'nın eğiliminin somut biçimde gerçekleşişinin, yani tanrısal nedenin sonucu olarak tanımlanan vecd halinin simgesel dışa vurumudur. Çünkü Kırkların Dansı inançta, Tanrı ile yaşanmış bir anı yaratmak için O'nu dansa kaldırmak ya da O'nunla dans etmek anlamına gelir.

Bu gerçekleşişte ya da dışa vurumda, tanrısal özleme bağlı olarak Kırkların sır yanında beliren sevinç-üzüntü, onların bedenini sallanmaya ve dönmeye zorlar. Zorlamanın ödülü anlamında Kırkların Dansı, ruhun-canın yiyeceğidir: Kutsal-sanatsal bir çaba içine giren Kırklar, kendilerini kendilerinden kurtarmanın ayırımına vararak dans etmeye başlamış; günahlarını dökerek; ölmekten evvel ölmüş, yaşarken dirilerek ölümsüzleşmişlerdir.

Kırkların Dansı, ilk kutsal dans olarak algılanır: Kırklar, bir üzüm tanesinin suyunu paylaşarak içmiş, içer içmez sır yanları alev almış, kavru lan bedenler, Tanrı'nın hareketlerini deneyimlemeye koyulmuştur.

Kırkların Dansı'nın kurumlaşmasında, Hallac-ı Mansur'un zincirlenmiş durumda darağacına giderken yaptığı raks, belirleyici olmuştur. Hallac-ı Mansur'un manevi özgürlüğün son adımı olarak algılanan kan içinde raksı, deneyim olarak Kızılbaş dünyaya taşınmıştır. Bu noktadan bakıldığında Kırkların Dansı, Kırkların Miracı'ndan başka bir şey değildir. Kırkların Cemi'nde, toplumsal akılla yıkandıktan sonra gerçekleştirilen bu dans; kul durumundan yorum ve yetenek varlığı durumuna dönüşen Kırkların, kadın erkek ayırımına gitmeden yaşama geçirdikleri teatral nitelikte ilk toplu davranıştır. İnanç tanrısına değil, tanrı insana ve onun sorum-luluklarına yönelik toplu bir tapınmadır bir bakıma. Kırklar söylencesinin sanatsal biçimlendirilişidir; din anlamında aşkın doğuma hazırlanmasıdır. Çünkü, burada doğaüstü güçlerin insansal olarak biçimlendirilişi bu güçleri insansal kılmakta, öbür dünyaya ilişkin güçler olmaktan çıkarmaktadır.

Yaşanan Alevilikte semah, Hz Ali başkanlığında toplanan Kırklar Meclisi'nde dönülen Kırkların Dansı'nı anmak için gerçekleştirilen bir ibadettir; simgesel anlamda, içimizdeki tanrının, yani canımızın kutsal oyunudur; öte-sinde O'nu doyurma girişimidir. Değişimin-dönüşümün kanıtı anlamında, doğuran doğanın doğuran parçası simgeselliğiyle özgürleşmenin-özgürleşerek ölümsüzleşmenin, açıkçası eğitim miracının deneyimidir; aynı zamanda, egemenle taraf olan örgütlü kutsallığın, her ibadet eylemiyle doğamızdan-doğamızın düşüncesinden kovduğu kimlik ve değerlerin, yeniden doğamıza-doğamızın düşüncesine taşınma simgesidir. Kırklar Meydanı'nın kapısı, içeriden-dışarıya ya da dışarıdan-içeriye açılan bir yarık olarak algılanır ve kovulan kimlik ya da değerlerin Kırkların Dansı aracılığıyla çağırıldığında, zâhirden bâtına adım atıkları bir eşik biçiminde inanca-bilince taşınır. Aynı zamanda bu yarık, Hz. Muhammet'in, Ben ilim şehriyim, Ali onun kapısıdır, hadisinden esinlenerek Hz. Ali'yi simgelediğine inanılan ve Kırklar Meclisi'ne girişin bir işareti olarak algılanan bir kapıdır. Dergâh-tekke vb. söz konusu olduğunda, simgesel anlamda Ali'ye-Murteza'dır. Kırkların Dansı başladığında bu eşikten önce Tanrı geçmiş; varlık-ötesi konutunu terkederek insan denen konutuna yerleşmiştir. Tanrı'nın peygamberi Muhammet geçmiş, peygamberliği iptal edilerek bâtn dünyanın mürşidine dönüşmüştür. Tanrı'nın kitabı geçmiş, Hz Muhammet'in yapıtına; Tanrı'nın aklı(melek Cebrail) geçmiş, insanın aklına evrilmiştir.

Kırkların Dansı, diğer taraftan evren yaratılmadan önce var olan Kırkların ruhlarının boşlukta Tanrı aşkıyla dönmeleri durumunu; Tanrı karşısında miraç coşkusunu; miraç anında ruhta akan ırmağın dalgalarının halini; ruhun bâtından zâhire çırpınarak doğuşunu; ayakta yapılan ibadeti; Hak-Muhammet-Ali aşkına pervane dönmeyi; evren ve dünyanın dönüşünü; Ali ile ilişkilendirilen turnanın uçuş öyküsünü; ruhun Tanrı'ya, Tanrı ile ve Tanrı'dan yolculuğunu; Cebrail'in Tanrı Dergâhı çevresinde yaptığı uçuşu simgeler.

Bu Toplum Sarhoşlardan Hesap Soracaktır

Divriği Gazetesi'nin 72. Sayısında CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak'ın yazısına Divriği Belediyesi Meclis Üyesi Abbas Karabulut, Cevap Hakkını kullandı. Yazıyı olduğu gibi yayımlıyoruz.

Divriği Gazetesi'nin 1 Ağustos 2012 tarihli sayısında CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak'ın bir yazısı çıktı. Yazıda şahsım hedef alınarak, Sadece CHP'den değil, Belediye Meclis Üyelüğinden de istifa etmemi, yoksa bu toplumun benden hesap soracağını öne sürerek, Divriği Halkını bizlere karşı tahrik etmeye kalkışmıştır. Herkes şunu iyi bilmeli ki bizim verilmeyecek hesabımız yoktur. Sayın başkan, pişkinliği ve sarhoşluğu sizler çok güzel beceriyorsunuz. Onurlu bir ilçe başkanı olsaydınız eğer, Divriği Belediyesi'ne taşeron şirketten kendinizi işe aldırma ucuzluğuna tevessül etmezsiniz. Bu da yetmiyormuş gibi işe gitmeyerek, gezerek maaş almazdınız. Bir partinin grup başkanı kişisel çıkar için partisini bu ucuzluğa alet edermi? Ayrıca bir grup başkanı, belediye başkanının koruması gibi onun çantacılığını yaparmı? Sen ve senin gibi CHP'li görünen ancak CHP fikrinden uzak kişiler belediye imkanlarını kullanarak Divriği'de halkı birbirine düşman etmişlerdir. Hüsamettin Kırkayak Cemevi ile ilgili meclis toplantısına neden gelmediğimi sorguluyor. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, böylesine önemli bir konuyu Cemevi meselesini sıradan bir gündem gibi neden gündem dışı bir ortamda tartışıyor. Bunu sorgulamak gerekmezmi? İyi bir ilçe başkanısını bunu neden görmezden geliyorsun? Tabi

susarsın, sen belediyenin işçisinin, belediye başkanı da senin amirin! Cemevi yapılması için girişimler başladığı zaman, ben ve 2 meclis üyesi arkadaş ve bazı CHP İlçe yöneticileri Ticaret Meslek Lisesi'nin yanındaki Belediyemize ait olan çarşıya çok yakın hiçbir yapılaşmaya sorunu olmayan arsayı önerdik. Kabul ettiremedik. Divriği Belediyesi Meclis Üyeleri'nin hiçbir Cemevi projesine asla karşı çıkmadı. Hep birlikte kabul oyu verdik. Hakan Gök, Hüsamettin Kırkayak ve onların ağzına bakan birtakım CHP'liler şimdiki dere yatağını çukurdaki, bir sürü imar ve yapılaşma izni olmayan bu yerde ısrarcı oldular. Sorun çıkacağını bile bile bu işe girdiler. Bir süre sonra Sivas Koruma Kurulu bu yapıyı yasal olmadığını gerekçesiyle mühürledi. Bunlar ne yaptı peki? Cemevini şikayet ettiler durdurdular yalanıyla Divriğilileri birbirine düşürerek, Alevi-Sünni çatışmasına zemin hazırladılar. Koruma Kurulu'nun Malatya Darende'de yaptığı toplantı tutanaklarında Divriği Cemevi inşaatının neden durdurulduğu gayat açık yazıyor. O raporda Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün de imzası var. Bütün bunlar ortadayken, Cemevini şikayet ettiler diyerek Divriğilileri birbirlerine düşman etmek, birilerini hedef tahtasına oturtmak ayıp değilse nedir. Sonradan öğreniyoruz ki bizim önerdiğimiz, Ticaret Meslek Lisesi'nin yanındaki arsa için

mâlum kişilerin rant, dükkan gibi planları varmış. Belediye meclisi üyeleri bunların bu planlarını da geri çevirdi şükür. Amaçlarına ulaşamadılar.

Sayın başkanlar

Sizler işinizi doğru yapsaydınız , inatlaşmayıp kişilere rant sağlama peşine düşmeseydiniz, Cemevimiz Ticaret Meslek Lisesi'nin yanında bütün heybetiyle bitmiş ve halkımıza hizmet veriyor olacaktı. Bu konuyla ilgili başka bir şey yazmak istemiyorum. İnşallah her şeye rağmen en kısa zamanda Divriği Cemevi inşaatımızın bitip hizmete gireceğini umut ediyorum.

CHP ilçe başkanı Hüsamettin Kırkayak, bizim istifamız için "Şahsi Menfaatler" diyor. Sayın Kırkayak, belediye seçimlerini kazandığımız ilk günden itibaren kendinize yakın kişileri ve kendinizi de belediyede işe aldırarak, belediye personelinin bazılarının yerlerini kaydırarak, mahkeme kararları olmasına rağmen bu personeli görev yerine iade etmeyerek CHP'ye yakışmayan kadrolaşma çalışmaları ve menfaatiniz için Divriği Belediyesi'ni kullanarak çıkar sağlamak şahsi menfaat değilmi? Ben buna göz yumsaydım sorun olmayacaktı değilmi?

Belediye mülkünde 2 dükkanı birleştirerek market yapan kim?

Divriği Pazarı'nın yerini değiştirerek bu dükkanın önüne getiren kim? Bu birilerine çıkar sağlamak değilmi? Bunların cevabını verin de kamuoyu rahatlasın.

Soruyorum; Belediye Sitesinde, belediyenin parasıyla işyeri genişletilerek, planda olmayan balkon nasıl ve kimler tarafından yapıldı? Eski Pazar yerini Dereyatağı gerekçesiyle kaldırıp, Cemevini Dereyatağına yapmak neyin nesi?

Divriği Tapu Kadastro Birimi Divriği'den Kangal'a gitti. Bu birim yıllardır Divriği Belediyesi'nin 2. katında faaliyet yürütüyordu. Burada çalışan Divriği'li bir arkadaşta Milletvekilliği Önceçimlerinde Milletvekilimiz Malik Ecder Özdemir'e çalıştığı için kızarak, Divriği Tapu Kadastro Sivas Bölge Müdürlüğüne "Kira Kontratınız Doldu, Burayı Tahliye Edin" diyen Sayın Hakan Gök değil mi? Divriği'nin bütün köylüleri ve Divriğililer Tapu ve Kadastro işleri için bundan sonra Divriği'ye değil, Kangal'a gidecekler. Bu zulmün sorumlusu kim? Söyleyecek çok şey var ama, CHP'li kimliğime yakıştıramadığım için susmuk zorunda kalıyorum. Takdiri Divriği Halkına bırakıyorum.

Divriği Belediyesi Meclisi Üyesi Abbas Karabulut

UNUTMADIK

Yoldaşlar, nasip olmazsa görmek o günü, ölürsem kurtuluştan önce yani, alıp götürün Anadolu'da bir köy mezarlığına gömün beni. Hasan beyin vurdurduğu ırgat Osman yatsın bir yanımda ve çavdarın dibinde toprağa çocuklayıp kırkı çıkmadan ölen şehit Ayşe öbür yanımda.

Traktörlerle türküler geçsin altbaşından mezarlığın, seher aydınlığında taze insan, yanık benzin kokusu, tarlalar orta malı, kanallarda su, ne kuraklık, ne candarma korkusu.

Biz bu türküleri elbette işitecek değiliz, toprağın altında yatar upuzun, çürür kara dallar gibi ölüler, toprağın altında sağır, kör, dilsiz.

Yoldaşlar, ölürsem o günden önce yani, öyle gibi de görünüyor Anadolu'da bir köy mezarlığına gömün beni ve de uyarına gelirse, tepemde bir de çınar olursa taş maş da istemez hani...

ERSAN TAŞPINAR
31 Ağustos 2007

Cafer Çelik
Mahmut Şengül
Muharrem Yağbasan
Şahin Küçük
Yahya Kemal Bayar

TÜZÜK KONGRESİ

Divriği Beyköyü Kalkındırma ve Yardımlaşma Derneği

Derneğimizin Tüzük Kongresi 23 Eylül 2012 tarihinde dernek binamızda yapılacaktır. Tüm üyelerimize duyurulur.

ADRES: Zafer Mah. Kaptan Sk. No: 1 Yenibosna-Bahçelievler- İstanbul

**İRTİBAT: 0530 500 66 99
0535 783 43 35**

KÖY DAĞARCIĞI

Hazırlayan:
Saadet BAYAR
0532 327 19 58
divrigi@divrigi.com.tr

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış hikayeleri yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediği fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlatalım. Ayrıca Yayımlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlatalım.

FIKRA

CÜMBÜŞ

Bektaşî çömelmiş şarabını çekerken bir cenaze geçer.
Doğrularak cemaaten birine sorar;
- Kim bu? Esad Efendi. Az sonra bir cenaze daha görünür.
Bektaşî yine sorar;
- Bu kim? Udi Ali Efendi. Biraz sonra bir cenaze daha görünür. Erenler tekrar sorar; - Bu da kim? Gazelhan Sefad Efendi. Çok geçmeden, Darbukacı Hazım'ın cenazesinin geçtiğini de gören Bektaşî şarabından uzun bir nefes çekip gülümser:
- Desene bu akşam cennette cümbüş var.

DİVRİĞİ'DE ZİYARETLER VE DÜŞEKLER

DÖRT KARDEŞ

Karageban Köyü'ndeki eski karakol binasının güneyinde bulunan çalılık bir yerdir. Burada asırlık dört meşe(pelit) ağacı varmış. Bunlar ağaç kimliğine bürünen dört Anadolu Ereni'ymiş

Efsene

Efsaneye göre bunlarla Ağdağ Erenleri arasında anlaşmazlık çıkmış. Ağdağ Erenleri. Ak Dağ'dan kudret topu atmışlar, bu Dört Kardeşlerdeki pelitleri tutuşturmuş. Büyük ağaçlar yanmış. Zamanla sel suları bu kütüklerin üzerini örtmüştü. Bugün Dört Kardeşlerin dibinden soğuk bir su çıkmaktadır. Çeşmeye gelenler

GAYIP ERENLER

oraya niyaz ederler. Adak yerinden çıkan su kutsaldır. Adak yeri Kaledibi Köyü'nün karşı geçesindedir. Pir Ahmet Ziyareti ile karşı karşıyadır. Adak yeri kutsallığına inanılan büyükçe bir kaya parçasıdır.

Menkıbe

Gayip Erenler/Anadolu evliyalari, bir gece atları ve ışıkları ile kayaların bulunduğu yere kadar gelirler. Kayaların olduğu yerde birden bire kaybolurlar. Kutsal günlerde ve Cuma akşamlarında da yerinde lokma dağıtılır.

Kaynak: Kutlu ÖZEN

FIKRA

ŞAKA

Baba erenler çarşıya gitmiş çarşı esnafı bugün babayı biraz kızdıralım diye hepsi anlaşmış. Erenler çarşıda dolaşırken esnaflardan biri
- Baba diye seslenmiş. Bektaşî dönmüş pardon birisine benzettim demiş. Biraz sonra başka esnaf aynı şaka sonra başkası yine şaka erenler kızmış sesinin çıktığı kadar
- Pezevenkler! diye haykırmış çarşıdaki bütün esnaf kafasını kapıdan dışarı çıkarmış Baba erenler
- Ne kadar çok pezevenk varmış demiş.

FIKRA

BEKTAŞİ VE SOFU

Koyu sofı bir adamcağızla Bektaşî, bir başka kente gitmek üzere bir kervana katıldılar. Sofı, ikinci üzeri namaz kılacağını söyledi. Bektaşî:
-Geç kalırsan kervanı kaçırsın ; onun için sünneti bırak da yalnız farzı kıliver, Bektaşî'nin sözüne uydu adam. O gece bir yerde konakladılar. Ertesi sabah sofı, Bektaşî'ye sitem etti.
-Dün bana sünneti kaldırmadın, gece rüyama Peygamber Efendimiz girdi. Bektaşî :
-Daha ne istiyorsun! Farzı da bırak rüyana bu kez Tanrı girsin!

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Aslan payı
Bakan kör
Çalmadan oynar
Dalına binmek
El ayak çekilmek
Gönlünden kopmak
Hatırım için
İpi bıçaklamak
Kanlı bıçaklı olmak
Maymun iştahlı
Ocağı kör olmak
Özünü bağlamak
Sefalet çekmek

Ata Sözleri

Ağarmadık saç, ağrımadık baş olmaz
Büyük yırtığın büyük yamalığı olur
Cahile söz anlatmak, deveye hendek atlatmaktan zordur
Dervişin fikri neyse zikride odur
Ele verir talkımı, kendi yutar salkımı
Gönül halden bilmez, Erciyes'ten kar ister
Haramın temeli olmaz, kardan dağa benzer, erir
İnsan emsali ile gelmeli imiş
Kazma kuyuyu kendin düşersin
Miras bir mendil kiraz
Oynamaktan maksat utmak
Öz ağlamazsa göz ağlamaz
Samanın közü, delinin sözü olmaz
Tekkeyi bekleyen çorbayı içer
Şeytanın yattığı yeri bilir

Kelimeler

Abra: Sıkıntı
Buymak: Üşümek
Ceht: Kararlılık
Çorlu : Sürekli hastalanan
Devlik: Hazırlık
Farfara: Çok konuşan, ağız kalabalık
Gabal: Toptan
Hasput: Kağı tekere
Ivga vermek: Kışkırtmak
Kıyımsız: Cimri
Masumupak: Çocuk
Öğüsüre: Öncülük
Partalçı: Palavracı
Sokranmak: Söylenmek
Soyğa: Miras
Uğra: Ekmek açılırken üzerine atılan un

Yöresel Yemek

Yoğurtlu Mirik Köftesi

Malzemeler :
500 gram ince bulgur
250 gram kıyma
1 adet yumurta
3 yemek kaşığı un
Karabiber
Kimyon
Tuz
Kırmızıbiber
Sosu için:
Yoğurt
Sarımsak
3 yemek kaşığı tereyağı
Sıvıyağ

Bir kaba 500 gram ince bulgur konularak üzerine sıcak su ve 1 tatlı kaşığı kadar tuz eklenerek 10 dakika bekletilir. Suyunu çeken bulgurun üzerine 1 çay kaşığı pul biber, 1 çay kaşığı karabiber, 1 çay kaşığı kimyon ve 1 çay kaşığı tuz eklenir. Ardından 1 yumurta bulgurun üzerine eklenerek ilave olarak 3 kaşık un eklenerek karıştırılır. İyice yoğrulan harcın içine 250 gram 2 kez makineden çekilmiş dana kıyma da katılarak yoğrulmaya devam edilir. Avuç içi su ile ıslatılarak un serpiştirilen tepsiye yarım parmak boyunda ve inceliğinde köfteler yerleştirilir. Büyük boy tencere orta ocak ateşe konularak kaynamış olan 1,5 litre su ve 1 tatlı kaşığı tuz eklenerek kaynamaya bırakılır. Kaynayan suya mirik köfteleri bırakılarak haşlanır. Ortalama 5 dakika kaynatılır. Orta boy kaseye yoğurt konularak arzuya göre sarımsak dövülerek yoğurda eklenir. Sarımsakları yoğurda eklemeden önce içine 1 tatlı kaşığı su katılır. Orta ocak ateşinde küçük bir tavada 2 yemek kaşığı dolusu tereyağı ve 1 yemek kaşığı sıvıyağ eklenerek eritilip kaynatılır. İçerisine 1 çay kaşığı pul biber atılarak pembeleştirilir. Haşlanan köfteler süzülüp soğuk sudan geçirilerek servis tabağına alınır. Ardından üzerine hazırlanan sarımsaklı yoğurt ile eritilen yağ dökülerek servis edilir.

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Divriği'nin bir köyü 2) Gelir getiren mülk - Bir nota-Ün, nam 3) Av-Kayıp 4) Safrı - Vagon dizisi -Uzaklık ifade eder 5) Oy-Kir,Jeke 6) Omuza dikilen rütbe -Su 7) Şarkıda tekrar söylenen kısım-Silisyum'un imi 8) Gezinti teknesi - Kapı önu, eşik 9) Arıza giderme, onarım - Afyon'un ilçesi 10) İlk bir silah - Amerika'da bir devlet 11) Bir kimes hayvanı - Kamara görevlisi

Yukarıdan Aşağıya 1) Divriği'nin bir köyü-Türk silahı kuvvetleri 2) Bir tür şeker- Avuç içi 3) Tibet öküzü - Denizde geceleri ışık yansıması ile oluşan parlılık 4) Uzak -Bebek ayak kabısı 5) Araştırma sonuç yazısı 6)Askeri toplanma bölgesi- Yanma -Mısır'da itici güç sahibi tanrı 7) Politika- G.D. Anadolu'da Erkeklerin yiğitlik. kadınların güzellik sembolü olan, vücutlarına yaptırdıkları dövme 8) Gelir getiren yapı, akar - Kızıldeniz'de dağılıy ünlü yarımada 9)Alt olmayan-TSM Sanatçısı Müzeyyan 10) Kendisine özgü, dair -Japonlarda imparator 11) Başkentimiz- Asya'da bir devlet

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Cengiz Özkan 2) Ali -Kaza-Re 3) Nejla -Brom 4) Eme -Muaf-Aş 5) Terme -Ağa 6) İlk - Ata-Aday 7) At-Divane 8) İl - Ataman 9) Aar -Kanat 10) Emrah - Rt-Ar 11) Tas-As-Asya
Yukarıdan Aşağıya 1) Can Etili -Et 2) Elemek -Lama 3) Nijer - Ars 4) Matara 5) İkamet-Ha 6) Za -Adak 7) Özbağ -İmar 8) Zarf - Avanta 9) Adana 10) Armağan -Tay 11) Ne-Şayet-Re

ATANER YILDIRIM*

ataneryildirim@windowslive.com

Cumhuriyet Paradigması

Türkiye Cumhuriyeti yeni bir paradigma değişiminin ürünüdür. Bu paradigma gücünü çağdaş uygarlıktan, bilimden, insan haklarından ve demokrasiden almaktadır. Bu paradigmaya göre, rehberimiz bilim, liderimiz Atatürk, amacımız çağdaş uygarlıktır. Ne diyor Atatürk? **'Bilimin ve teknolojinin son gereklerine göre bir devlet kurduk.'**, **'Yaşamda en gerçek yol gösterici bilimdir.'** Buna karşın, ülkemizi çağdaş uygarlık düzeyine çıkaramadık, Bilimin ve teknolojinin gereklerini yerine getiremedik. İnsanlarımızın kafasını bilimsel gerçekler yerine, dogmalarla, hufelerle ve bilimsiz, çağdışı kalıplarla doldurduk.

Paradigma nedir? Paradigma bakış açısidir. Gözümüze taktığımız psikolojik gözlüktür. Paradigma sözcüğü Yunanca'dan gelir. Günümüzde model, kuram, algı, varsayım ve algı kaynağı anlamında kullanılmaktadır. Algılamak, anlamak ve yorumlamak kavramlarından oluşur. Paradigma, arazi değil, o arazinin modelidir. Paradigmalar güçlüdür, çünkü onlar, arkasında dünyayı gördüğümüz merceği yaratırlar. Burada en önemli koşul, haritanın doğru olmasıdır. Nasıl, Ankara haritası ile İstanbul'daki adresi bulamazsak, bin beşyüz yıl önceki paradigmalarla ülkemizde 21. yüzyılın sorunlarına çözüm bulamayız.

Einstein'in dediği gibi: **'Bir sorunu ortaya çıkaran düşünce düzeyi ile o sorunu çözemeziz.'** Bunun için daha üst bir düşünceye gereksinim vardır. Bu da bilgiyle, bilinçle ve yüksek farkındalıkla mümkündür. Düşüncesinin ana dokusunu değiştirmeyen, gerçeği hiçbir zaman değiştiremez. Paradigma değişikliği yapmak için; insan insana iletişim, sevgiyle önyargısız yaklaşım,motivasyon, etkili dinleme, süreç ve yüksek farkındalık gereklidir. Ne yazık ki, ülkemizde dindar ve kindar bir gençlik yetiştirmek amacıyla olan, referansını Arapistan Çöllerinden alan bir anlayışın paradigma değişimi yapması olanaksızdır.

Bugün ülkemizde iki temel paradigma çatışmaktadır. Birincisi özgürlükçü çağdaş anlayış başka bir deyişle Cumhuriyet Paradigması. Diğeri ise muhafazakar anlayışın temsil ettiği geleneksel otoriter kültür. İmam hatip okulları bu paradigmayı yaşama geçirmek için çalışmaktadır. Dahası gerici ideoloji her geçen gün cumhuriyetin kalelerini teslim almaktadır. Bu uygulamalardan bazılarını görelim: Sansürü kaldırıyoruz diyerek henüz basılmamış kitap müsveddeleri toplanmakta ve ülkenin aydın gazeteci ve milletvekilleri zindanlara tıklılmaktadır.

4+4+4 yasası tamamen gerici, çağdışı, bilimsiz bir yasadır. Türk çocukları asla böyle çağdışı, gerici bir yasayı hak etmemektedir. Türkiye için yaşamsal olan laik eğitim birliği politikası, mevcut iktidar tarafından tüm eğitimin dinselleştirilmesi projesi biçiminde uygulanmaktadır. Bu uygulamanın ülkemizi böleceği açık ve kesindir. Ve ülkemiz için çok tehlikeli bir yaklaşımdır. Bu ülkedeki aydınları, demokratları, cumhuriyetçileri ve azınlıkları yok sayamazsınız. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş paradigması olan, **'Yurtta sulh, cihanda sulh'** ilkesi tamamen terk edildi ve bunun yerine **'Yurtta savaş, cihanda savaş'** paradigmasına dönüştürüldü. Suriye ile ilgili çatışmanın temelinde bu anlayış yatmaktadır. Polis Akademisinin başına getirilen bir profesör yazdığı kitapta: **'Laiklik din dışı bir hayat şeklidir.'**, **'15'inde kız ya erde ya yerde olmalıdır.'**vs-vs. Bunları, 21. Yüzyılda polislerimizi eğiten kurumun başındaki insan söylüyor.

Hukuk paradigması tamamen adaletsizlik ve ayrımcılık üzerine kurulmuştur. Ülkemizde Ergenekon adında bir hukuk cinayeti yaşanmaktadır. Siz buna hukuk komedisi de diyebilirsiniz. Bazı yargıçlar yasa tanımamakta, özel görevli mahkemeler usul ve hata yapmaya devam etmektedirler. Yargı bazı çevrelerin denetimi altına girmiştir. Sahte kanıtlarla üretilmiş davalar, tutuklulara savunma hakkı tanımayan duruşmalar ve gizli tanık rezaleti ayyuka çıkmıştır. Özel yetkili mahkemeler tarafından oluşturulan hukuk cinayetleri bugün cumhuriyetimizi tehdit eder duruma gelmiştir.

Sonuç olarak, paradigma değişimi yapılmadan yapılan değişiklikler yüzeysel ve kısa süreli olur. Çocuklarımızın özgür ve çağdaş bir ülkede yaşamalarını sağlamak için Cumhuriyet Paradigmasını öncelikle her yurttaşımızın bilincine sokmalıyız.

Unutmayalım, Cumhuriyeti sürdürmek, Cumhuriyeti korumaktan daha zor değildir. Bunu da ancak Cumhuriyet paradigması ile başaracağız.

*Kişisel Gelişim Uzmanı- Yazar

HAMİDİYE ALAYLARI

Yayın hayatını internet üzerinden sürdüren “Yeni Divriği Gazetesi” Kürt Sorunu'nun çözümüne dair bir dizi öneri attı ortaya. Yazıyı İnternet Gazetesi'nin Başyazarı kaleme almış. Kürt Sorunu'nun çözümüne dair önerilerini sıralamış. Çözüm önerilerinden birinde, **“Zamanında keşke Hamidiye Alayları gibi bir oluşumla Kürt Sorunu'nun çözüm yoluna gidilseydi daha iyi olurdu”** diyor yazar. Yani bir tür otoriter yöntem öneriyor açıkça.

Onlarca yıl her türlü baskıcı ve otoriter yöntem denendiği halde, Kürt Sorunu daha da büyüdü, şiddetlendi, hatta katlanarak devam etmesine engel olunamadı. Demek ki Kürt Sorunu'na kimin nereden baktığı çok önemli. Bu kadar deneyimin yaşanmasından sonra sayın yazarın Kürt Sorununa operasyonel bir güvenlik sorunu gibi bakması şaşırtıcıdır. Hamidiye Alayları'nın Ermenilere, gayrimüslümlere yaptığının bir biçimini bugün Kürtlere uygulanmasını istemek en basitinden bugünkü dünyayı anlamamaktır, en temel insan hakları ve eşit yurttaşlık bilgisinden yoksun olmaktır.

Kürt Sorununu tarihsel bağlarından kopararak, yaşanmış onlarca deneyimi görmek istemiyen yüzlerce, binlerce insana rastlamak ne yazık ki mümkün. Bir sorun varsa, o sorunu “Ezme” yöntemiyle çözme anlayışı sadece devlet aklına sirayet etmemiş. Kendisine bilimadamı, akademisyen diyenler bile “Ezme” fikrinde devletle aynı dili konuşuyorlar. Daha üzücü olan da şu? Kendisine bir paye biçen, Kürt Sorunu'nun çözümünde devletin şiddetini az bulan daha ileride bir şiddet modeli öneren, dillendiren ve bunu devlete tavsiye eden zevatların olmasıdır.

Yıllardır uygulanmakta olan Köy Koruculuğu Sistemi, geçmişteki gibi kürdü kürde kırdırma modeli, Hamidiye Alaylarından masum sayılabilir mi? 30 yılda neredeyse 50 bin yurttaşımız Kürt Sorunu'nu silahla çözmeye modelinden dolayı hayatını kaybetti. Kürt Sorununun çözümünde şiddet kullanılmamış olsaydı 50 bin kişi ölmüydü? Kürt Sorunu'na, Eşit Yurttaşlık Hakkı, Demokrasi, Özgürlükler, İnsan Hakları gibi kavramlardan uzaklaşarak, sorunu **“asayiş ve güvenlik”** penceresinden görmek isteyenlerin geldikleri nokta işte bu. Elllerinden gelse bir o kadar gencimizi daha ateşe atacaklar... Kürtlere otuz yıl önce “Dağ Türkleri, Kart Kurt” diyenler, bugün Kürt Sorunu dediler ama çözümü söylemeye korkuyorlar. Şiddeti, savaşı çözüm gibi görmeye alıştılar ne yazık ki? Üzücü olan ise bu savaşın bedelini toplum olarak hep birlikte ödüyoruz.Eğer böyle giderse korkarım ki ülkemizi yeni bir

Bosnalaşmaya,yani halkların bir birlerini boğazladığı ve akabinde bölündüğü bir atmosfere doğru gitmez... Bunu söylemeden geçemeyeceğim.

İşte sayın yazarımız neredeyse 100 yıllık Kürt Sorunu'nun çözümüne dair ihtiyacı, bula bula böylesi bir oluşumda bulmuş, bari birde Abdulhamidin yaverliğini yapan ve geçmişte Koçgiri'de dahil sayısız katliamlara imza atmış olan Sakallı Nurettin paşa gibi birisini de önerseydi daha iyi ederdi sanırım. Hamidiye alaylarının fikir babası Abdülhamid'in pašalarından, Şakir Ahmet Paşa olduğu söylenir. Paşanın başlangıç da asıl amacının **“Kürtleri Mülkiye İdaresine alıştırmak ve bu suretle yavaş yavaş Türkiye hakimiyetine sokmak”** olsa da sonradan Abdülhamid'in Osmanlıda ki toprak kayıplarının peşpeşe gelmesi ve önlenebilmesi için başvurabileceği bir **“savaş aracı”** olarak gündeme gelir. Dolayısıyla böylesi bir oluşumdan murad edilen şeyin iki temel ayağı vardır.

Birincisi Abdülhamid, önce Kürdistan'da zayıflayan Osmanlı Otaritesi'ni yeniden güçlendirmek için Kürtleri panislamizim şemsiyesi altında toplayarak, devletin yeniden güçlenmesi için, doğal müttefiki saydığı bu dağınık olan sünni aşiretleri bir arada tutarak, merkezi bir otoriteyle denetim altına almayı planlar. Muktadirin kafasında kürtleri, yeri geldiğinde tıpkı bir asker gibi dışarıda, Rusya ve İran'a karşı yedek güç olarak kullanma arzusu yatıyordu. Buarada Kürtlerin ve Kürt Aşiretleri'nin de Osmanlıyla ortak iş yapmaya ihtiyacı vardır. Çünkü konjonktür böyle bir işbirliğine zemin sunmaktadır.

Diğer bir seçenek ise (belki de en önemlisi) “ümmetine” dahil olmayanların direncini kırmaktır. Yani özellikle Ermenileri ve Yavuz'dan bu tarafa düşman görülen Alevileri zapdurup altına almak. Ankara valisinin merkezi hükümete gönderdiği bir rapor o günün zihniyet dünyasını çok iyi özetler. Bu raporda **“Sapkın inançları nedeniyle islamdan ve onun ümmetinden uzaklaşmış ve bu şekilde adlandırılmalarına rağmen müslümanlıkla herhangi bir ilişkileri kalmamıştır. Bu insanlara Kızılbaş ismi verilmektedir. Söz konusu köylere camiler ve okullar tez zamanda inşa edilmeli, onları kapıldıkları bu batıl inançlardan arındırmak için sünni imamlar atanmalıdır. Bunlar sadece Ankara civarında değil, Sivas'tan İran'a kadar bu inanca sahip yüz binleri bulan köyler vardır. Bu gafil ve sapkın insanlar bir başlarına bırakıldıkları takdirde müthiş bir felakette sonuçlanır.”** denmektedir. Gördüğünüz gibi vali, sultandan Alevi heterodoksisinin ortadan kaldırılması için bir an evvel askeri ve siyasi ne gerekiyorsa

tedbirlerin alınmasını istiyor.

Abdülhamit için Hamidiye Alayları, dışarıda bölgesel muhalif güçlere, içeride ise hak talep edenlere hadlerini bildirmeleri yanı sıra da merkezi bir İslamlaştırmanın parçası olarak çok önemliydi. Toplumda bu dönüşümü sağlamak için, halkların hak ve taleplerini bastırmak için de böylesi bir örgütlenmeye her zaman ihtiyaç duyulur. Bu ihtiyacı karşılamak için tümüyle Şafi Kürtlerden oluşan, asıl adı da Hamidiye Hafif Süvari Alayları oluşturuldu.1890 da kurulan Bu alayların her birinin sayısı başlangıçta en az 512 en çok da 1152 kişi olmak üzeri 36 alay kurulur. Hertürlü yetkilerle donatılan bu aşiretlere olan ilgi ve talep arttıkça, bu alay sayı sonraki yıllarda 65'e kadar çıkar. Bunlardan 62'si Şafi Kürt, 1'i Kürt Kara Papak, 1'i Kürt Terekeme 1'i de Kafkasya Muhacirlerinden oluşur.

O günkü teknolojik silahlarla donatılan bu aşiretlere, vergi muhafiyeti sağlamak, eğitimde özel imkanlar tanımak, düzenli askerlik yükümlülüklerini kaldırmak, gibi önemli avantajlar tanınır. Bu alaylara aynı zamanda subay yetiştirmek için aşiret ağaların çocuklarının da yetiştirileceği Aşiret Mektepleri kurulur. Böyle cazip avantajlardan yararlanmak için, bu alaylara katılmak isteyen Dersim Bölgesi'nden kimi Kürt Aşiretlerin talepleri, alevi oldukları için geri çevrilir. Böylesi bir oluşum doğal olarak, o bölgedeki çelişkilerin daha da artmasına neden olur. Alaylara katılan aşiretler, kendilerini diğer aşiretlere karşı her türden zoru ve baskıyı kendilerine hak görecektikadar zıvanadan çıkarlar. Hamidiye Alayları projesi Kürt Aşiretleri arasındaki kan davası ve husumeti daha da körüklemekten başka bir işe yaramamış olur. Kendilerini devlet yerine koyup onun kılıcını kuşanan güç sahibi olan aşiretler, kendi aralarında kin tohumları ekip, baş belası olmanın yanında, bölgede yaşayan kendi dışındaki farklılıklara adeta kan kustururlar. Özellikle Alevi Kürt Aşiretleri ve Dersim, bu baskılardan fazlasıyla nasibini alır.

Bu katliamlar genellikle mukteditlerin bilgisi dahilinde, ulusal azınlıklara yönelik uygulamaya konur. Başta Erzurum olmak üzere yurdun bir çok bölgesinde 1894 ve 1896 yıllarında özellikle Ermenilere ve beraberinde Süryanilere yönelik katliam ve yağmalar doruk noktasına ulaşır. Ne yazık ki katliamlara katılmasalar da, bu yağmalarda bazı Alevi Aşiretler de yer almışlardır. Kimi kaynaklara göre bu bölgelerde yapılan kitlesel kıyımların sayısı

İSMAIL ASİL

78is@windowslive.com

200 binlerle ölçülecektir. Diğer halkların Osmanlıdan kopuşundan esinlenen ermeni milliyetçilerinin bağımsızlık talepleri, Zeytin dışında hiçbir isyanda olmamıştır. Zeytun İsyanı da Abdülhamit tarafından her imkan kullanarak bertaraf edilmiştir zaten. Bu katliamların baş aktörü Hamidiye Alaylarıdır. Özellikle bu alayların kurulmasıyla birlikte bu katliamlar sistematik bir karakter kazanır.

Osmanlı Rus savaşı sonrasında imzalanan Berlin Antlaşması gereği, doğuda Ermeni İslahatını bir türlü hayata geçirmeyen Abdülhamit bu alaylara **“İstediginiz kadar ermeni kesin, mallarını yağmalayın, yeter ki bunu benim söylediğim zaman yapın”** dediğini aktaranlar vardır. Yine asıl amacının ermeni nüfusunu belli bir orana indirmek ve Anadolu da Ermenilerin yerine bir Müslüman taşra burjuvazisi yaratmak için bu alaylara ihtiyaç duyduğu söylenir. Ve aynı zamanda Osmanlıdan yeniden bir kopuşu da böylece önlemiş olduğunu düşünür...

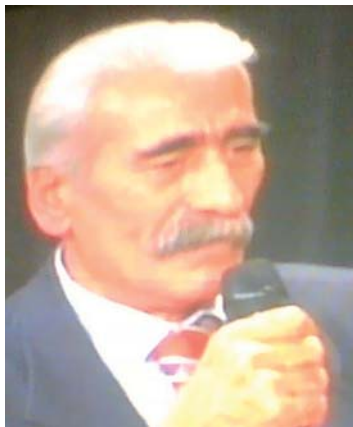
Sonuç olarak o dönem sistematik sindirme görevini başarıyla icra eden bu alaylar, 1909 da ki 31 Mart Vâkâsından sonra Abdülhamid'in tahtan indirilmesiyle birlikte yeniden dizayn edildiler. Orduyu modernleştirme kapsamında yeniden organize edilen bu alaylar,1911 de Erzurum'da'ki Dokuzuncu Kolorduya bağlanır. 1. Dünya savaşının başlamasıyla birlikte 'hükmedenler' o bölgede özellikle Sünni Kürt Aşiretlere yeniden ihtiyaç duyarlar. Bu alayları üçüncü orduya bağlayarak cephelere süren ittihatçılar, onları 1915 ermeni tehcirinde de fazlasıyla kullanırlar.

Bugüne dönersek, dün Türkiye Pasaportu ile gezen, Irak Topraklarında terörist olarak görülen Celal Talabani, bugün Irak Cumhurbaşkanı. Talabani ile aynı kaderi paylaşan Mesut Barzani ise Irak Kuzey Kürdistan Bölgesel Yönetim'in Başbakanı. Gittikleri her ülkede devlet protokolü ile karşılanıyorlar. Türkiye Kürtleri bu durumu görmüyormu sanıyorsunuz? Kürt Sorunu dün yaşadıkları ülkenin sorunuydu. Demokratik yollarla çözmezseniz yarın dünyanın sorunu haline gelecek.

Kaynaklar: İskalanmış Barış, Hans-Lukas Kieser İletişim Yayınları Taner Timur, Osmanlı Çalışmaları Ayşe Hür, Öteki Tarih

ACI KAYIBIMIZ

Divriği Kültür Derneği'nin eski yöneticilerinden, Bağcılar Cemevi Başkanı ve Köy Derneğimizin üyesi

Sadık HOROZ'u

kaybettik. Ailesi'nin akrabalarının ve yakınlarının başı sağolsun.

Bayırustü Köyü Derneği**KONGRE İLANI****Divriği Karaman Köylüleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği**

Divriği Karaman Köylüleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin 12. Olağan Genel Kurul Toplantısı 14 Ekim 2012 tarihinde saat: 12.00'de Yunus Emre Mah 1377/1 Sok. No: 31 Sultangazi / İSTANBUL adresinde yapılacaktır. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde ikinci toplantı 21 Ekim 2012 tarihinde aynı saatte ve adreste çoğunluk aranmaksızın yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur. **İrtibat: 0541 466 91 86 - Dernek Yönetim Kurulu**

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Divan Kurulunun seçimi
3. Saygı duruşu
4. Raporların okunması ve müzakeresi
5. Kurulların ibrası
6. Tahmini bütçesinin görüşülmesi
7. Seçimler
8. Dilek ve temenniler
9. Kapanış

BAŞSAĞLIĞI

Halk Ozanımız Ali Kızıltuğ'un annesi

Fatma (Fato) Kızıltuğ

Hakka Yürüdü. Ozanımız Ali Kızıltuğ'un ve akrabalarının başsağolsun.

Muharrem Ülger, Cafer Çelik, Rıza Gürünlü, Muharrem Yağbasan, Mustafa Özker, Yahya Bayar

SADIK ÇELİK

sadik.celik.gorus@gmail.com

11. Yıldönümünde Yeni Bir 11 Eylül Etkisi

Tam da 11 Eylül'de, İslamofobik duyguların alevlendiği, Müslüman düşmanlığının pekiştiği El Kaide saldırılarının yıldönümünde bu kez Libya'da ABD Büyükelçisi ve 3 yardımcısı radikal dinci, aşırı İslamcı gruplar tarafından öldürüldü.

Bingazi saldırısı ismi verilen olayın sebebi Amerikalı bir kendini bilmez tarafından çekilen abuk sabuk bir film olarak tarihe geçti.

4 kişinin içler acısı bir şekilde ölümüyle sonuçlanan olayların çıkışı, California'da yemeyip içmeyip İslam düşmanlığından ilham alarak, İslam'a hakaret etmek üzere yola çıkan sözde yönetmenin Sam Bacile takma ismiyle çektiği beş para etmez filmin parçalarının Youtube'da yayınlanmaya başlamasıyla oldu.

Film adı altında, fiktisel bir meczupluk, sanatsal bir rezalet olarak milyarlarca insanın kabul ettiği, inandığı bir dini ve onun değerlerini bu türden küfür ve aşağılamalarla küçük düşürmeye çalışma faaliyetleri karşısında elbette hiçbir insanın, bilhassa da inançlı Müslüman toplulukların tepki vermemesi beklenemezdi. Mısır, Libya ve son olarak Yemen'de insanlar da bu yolda ayaklandı. Ölçsüz tepkiler ve saldırılar birbirini kovaladı.

Oysaki böylesine çirkin bir oyuna gelerek, hâlihazırda Müslüman-Hristiyan savaşını körüklemek için fırsat kollayan grupların işini kolaylaştıracak şekilde büyük tepkilere, saldırılara ve nihayet cinayetlere imza atmanın kardan ziyade her bakımdan çok büyük zararlara yol açtığına, İslam algı ve imajını zedelediğine daha önce çok defa tanıklık etmiştik.

Bu doğrultuda kontrolnden çıkan protesto gösterilerinde şiddetin dozunun artması sonucu Amerika'nın Libya Büyükelçisi dâhil 4 diplomatın öldürülmesinin en büyük zararı yine, bir kez daha İslam dünyasına olmuştur ve olacaktır.

İnanç saygısızlığının en zavallı örneklerinden biri olarak çekilmiş bir filmi eleştirmek, kinamak hatta lanetlemek doğaldır, gereklidir; ancak işi bu uğurda cinayet işlemek noktasına, cehalet ve galeyanla birlikte masum insanların kurban edilmesi seviyesine taşıdığınızda bunu hiçbir biçimde haklı gösteremezsiniz.

Bu, sözde film çekerek bir dine ve ona inananlara karşı yapılan edepsizliği bir çırpıda silebilecek ya da en iyi ihtimalle geri planda tutacak, verilen şiddet odaklı tepkiler ve işlenen cinayetler yapılan saygısızlığı gölgede bırakacak, insanların İslam'la ilgili düşünce ve önyargılarının olumsuz anlamda ayyuka çıkmasına ve okların bir kez daha Müslümanlara doğrulmasına sebep olacaktır.

DERSHANELERİN AKİBETİ

Teknik olarak elbette dershanelere karşıyız. Eğitimde var olan fırsat eşitsizliğini derinleştiren, eşitsizliğin telifisini daha zor noktalara taşıyan bir "sonuç"tur dershaneler. Eğitim sisteminde yıllardır biriken yanlışlıkların bir sonucu.

Ortaokul ve liselerin yalnızca not ve diploma almak için gidilen yerler haline geldiği, insanların gelecekle ilgili ikiser saatlik sınavlarla belirlendiği ve bu sınavlarda rekabet gücünü artırmak için özel ders ve dershanelerin yolunun tutulduğu, özel ders ve dershaneçiliğin 50 bine yakın öğretmen kadrosuyla 4-5 milyarlık devasa bir sektör haline geldiği bir sistemden söz ediyoruz.

Şimdi sorunu çözmek için sonuçtan değil, sorunu ortaya çıkaran nedenlerden başlamak gerek. Eğer işe, neticeleri silmekten başlamak kalkarsanız, var olan ve o neticelere neden teşkil eden sorunları, bir başka ifadeyle sorunun kökenini, bataklığın kendisini görmezden gelmiş, sadece sivrisineklele boğuşmaya çalışmış olursunuz.

Oysaki kalıcı çözüm bataklığın kurutulmasıdır. Bu nedenle her şeyden önce eğitim sistemimizde var olan ve eşitsizliğe sebep olan, çocukları, o eğitim eşitliğini yakalamak üzere, dershanelere mecbur kılan etkenleri ortadan kaldırma yolunda adımlar atmalıyız. Dershane ve özel ders mecburiyetinin varlığını ortadan kaldırdığımızda zaten dershaneler de kendi kendilerine biteceklerdir.

BEŞ BUÇUKLAR OKULLARDA

Bu sene okul zilinın çalmasıyla birlikte 5 buçuk yaşındaki bebeler de okul sıralarındaki yerlerini aldılar. Sıralara oturabildiler oturmasına ama ülke genelindeki birçok okulda lavabolara ve pisuarlara boyları yetmedi. Yeni öğretim yılında 6 yaş altı çocukların fizyolojik gelişimleriyle birlikte okulların fiziki koşullarının da eğitim açısından yetersizliğine dair örnekler artık sık sık rastlayacağınız gibi görünüyor. Dünyanın birçok ülkesinde ilkökula başlama yaşı olarak 5 buçuk yaşın yeterli görüldüğünü öne sürenler ise o bahsi geçen gelişmiş ülkelerdeki çocukların en az 2-3 sene boyunca kreş anaokulu gibi okul öncesi eğitim aldıkları gerçeğini görmezden geliyorlar.

Tüm bunlara rağmen çocuklarının birinci sınıfa başlamak için küçük olduklarını düşünün ve rapor alan anne ve babalar devlet büyüklüğü tarafından "laikçi" ve "PKK'lı" olarak mimleniyor. Bu sayede var olan sorunun çözümüne yönelik herhangi bir somut adım atılmaması bir yana, toplumdaki ikilik, ayrışma, hizip ve ötekileştirme daha da derinleştirilmiş oluyor.

Konaklar Saray Gibi

Çobandurağı Köyü'nün geçen yıl romanı yazıldı, ardından yıl başında Sarıkamış faciasını konu alan "Eve Dönüş-1915" filmi çekildi, şimdi ise, bugün harabeye dönmüş 33 konağı eski ihtişamına kavuşturacak bir projeye gündemde. Bahçeşehir Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden 4'ü akademisyen 17 kişilik ekip, ÇEKÜL desteğiyle köydeki konakların envanter ve rölövelerini çıkardı, şimdi sıra kaynak bulup köyü ayağa kaldırmak ve yeniden yaşanabilir kılmakta.

USTA ELLER TARİHİ KONAKLARA CAN VERİYOR

Divriği Kurtlarlı (Çobandurağı) Köyü terk edilen köylerimizden. Tarihi konakların olduğu bu köy, insansız, doğa koşullarına direnmeye çalışıyor. Ankara'daki Çobandurağı Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin ÇEKÜL Vakfı'na ulaşmasıyla terk edilmiş-issiz köyün yeniden hayat bulma yolculuğu başlıyor.

TERKEDİLMİŞTİ

Köylerimizi bırakarak kentlere göçüyoruz. Evimizi, anılarımızı, yaşama kültürümüzü de ardımızda bırakıp, yeni bir

gelecek kurmak için yollara düşüyoruz. Ankara'daki Çobandurağı'nda incelemelerde bulunduk. Mimari dokusu incelendi ve Sivas Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğü'ne bir inceleme raporu gönderilerek Çobandurağı'nın korunması gerektiğine dikkat çekildi.

ve Timur Çelik kış aylarının çetin şartlarında Çobandurağı'nda incelemelerde bulundu. Mimari dokusu incelendi ve Sivas Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğü'ne bir inceleme raporu gönderilerek Çobandurağı'nın korunması gerektiğine dikkat çekildi.

GÖZLER

ÇOBANDURAĞI'NDA

Bir yandan yasal ve bürokratik süreç işlerken, diğer yandan ÇEKÜL'ün "Köyler Yaşamalır" hareketi kapsamında ele alınan Çobandurağı'na dikkat çekmek

için tanıtım çalışmaları yürütülmeye başlandı. ÇEKÜL Yüksek Danışma Kurulu üyesi tarihçi-yazar Necdet Sakaoglu, yazar M. Bedri Yalçın, Dernek Başkanı Cengiz Çaliş ve gazeteci Mücahit Koç Sivas'ın Hayat Ağacı dergisi için Çobandurağı'nı anlatan birer yazı kaleme aldı; köyde başlayan sevindirici gelişmeleri paylaşarak, tarihçesi, evleri hakkında bilgi verdi. Köyde çekimleri yapılan "Sarıkamış 1915/ Eve Dönüş" isimli sinema filminin, Çobandurağı'nda başlayan koruma hareketinin duyurulmasında etkili olacağı paylaşıldı. Devam edecek tanıtım çalışmalarının koruma sürecini hızlandırması planlanıyor.

Üniversite öğrencileri 16 gün çalıştı

Başlatılan süreç, Bahçeşehir Üniversitesi öğrenci ve öğretim görevlilerinin "Çobandurağı Belgeleme" çalışması için köyde 16 gün geçirmeleriyle devam etti. Sinan Polvan önderliğinde köye giden grup, önce yerleşme krokisini hazırladı. Tüm evlerin yerleri ve sınırları belirlendi; bir arazi kesiti çıkarıldı. Sokak silüeti çalışması yapıldı, envanter fişleri hazırlandı, fotoğraf ve eskizle belgeleme çalışmaları yapıldı. Bahçeşehir Üniversitesi çalışma grubunun hazırladığı belgeler, ÇEKÜL Evi'nde yapılan bir toplantıda Sivas eski Vali Yardımcısı İsmail Karataş, Sivas Kültür ve Turizm Müdürü Kadir Pürlü ile paylaşıldı. Toplantıda, M. Bedri Yalçın da Çobandurağı'nın tarihsel ve kırsal kalkınma politikasını anlatan bir sunum gerçekleştirdi. Çobandurağı'nda doğal ve kültürel dokunun korunması ve yeniden yaşamın başlamasındaki önemli adımlardan biri olan belgeleme çalışmasının temelleri atılmış oldu.

Terk edilen bu tarihi köy, ÇEKÜL'ün "Köyler Yaşamalır" hareketi ve Tarihi Kentler Birliği'nin gündemine giren "Kırsal Yaşam, Kırsal Mimari" başlığı kapsamında yeniden hayat bulacak ve uygulanan süreç diğer köyler için model olacak.

HABER: ÇEKÜL

DAĞ KÖYÜNDE SARAY KONFORU

Çobandurağı köyünde çalışan ekibin başı, Bahçeşehir Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Araştırma Görevlisi ve ÇEKÜL Vakfı yönetim kurulu üyesi Sinan Polvan anlatıyor: *Bu köy ilk olarak geçen sonbahar gündeme geldi, böyle bir köyün varlığını ilk kez öğrendik. ÇEKÜL'ün Divriği'de bir toplantısı oldu, bu köyden dernek başkanı Cengiz Çaliş, Çetin Çimen, Bedri Yalçın bir sunum yaptılar, çok ilimizi çekti. 16-17 Aralık'ta keşif gezisine gittik. 1400 metre rakımlı bir köy.*

Dağların arasında, sonsuzluğa bakan bir manzara, bir yanda Munzur, bir yanda Sarıççek Yaylası, aşağıda Çaltı Çayı. Fotoğraflarını çektik, son hane 1992'de gitmiş, 20 yıldır kuş uçmaz, kervan geçmez bir yer. Köyden kente göç sürüyor, insanlar kendi kültürlerini kaybediyor. İnsanı var olduğu yerde yaşatabilmek önemli. Bir

Sinan Polvan

belgeleme çalışması yaptık, 16 gün köyde çalıştık. Ölçüm, fotoğraf, belgeleme, çizim, akşam bilgisayara aktarma, döndükten sonra İstanbul'da bir hafta atölye çalışması yaptık, bir dosya oluştu.

DAĞ KÖYÜNDE SARAY KONFORU

33 hanenin çoğu yıkıntı halinde.

Tek tek, içten dıştan tüm binaların fotoğraflarını çektik, eskizler yaptık, en sağlam duran Balcı konağının (İstanbul eski emniyet müdürü Şükrü Balcı ve Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Metin Balcı bu konaktan) rölövesini çıkardık. İlk kat taş, üstü ahşap arası kerpiç dolgu. Biz

çalışmamızı tamamlayıp köy derneğine ilettik. Sivas Valiliği, Divriği Belediye Başkanlığı ve köy derneği projeyi uygulama yolunda. Topluca ayağa kalkış için tescil başvurusu yapıldı, dosya açıldı, yakında onanır. 33 konak koruma altına alınmış olacak. Tescil olunca Bakanlık veya başka mercilerden finans kaynağı bulmak daha kolay

oluyor. Büyük konaklar yapılmış zamanında, köyün hikayesi de çok ilginç. İstanbul'daki Osmanlı hazinesinin önde gelen memurları bu köydenmiş. Orada kazandıkları paralarla kendilerine huzurlu bir köşe yaratmışlar. Bir zenginliğin uzantısı burada görülüyor. Ellerinde ciddi kaynak olduğu için de çok güzel, büyük ölçekli konaklar inşa etmişler, 16 odalı, 3 katlı konak yapmışlar. Odaların çoğunda ocak var. Tuvalet evlerin içinde, tek parça mermerden oyulmuş tuvalet taşları var. Şehirdeki, saraylardaki ileri gelen insanların konaklarında bulunan düzenlemeler bu köy konaklarında mevcut. Üstlerinde kitabeleri varmış, çalınmış. Balcı Konağı 1868 diye hatırlıyorum, inşa edilmiş. 170 yıllık tarihi olan konaklar var, köyün tarihi daha eski.

Sirtaki de Şemmamme de bizim

Divriği Kültür Derneği Müzik Grubu konuğumuz oldu. Grup üyeleri söyledikleri müzik çeşitliliği gibi renkli simalardan oluşuyor. DKD Müzik Grubunda Rum, Kürt, Laz, Türkmen, Alevi simalar var. Buziki'den gitara, bağlama'dan yanfülüt'e kadar çeşitli enstrümanları çalan grup üyeleri, her milletin türküsünü söylüyorlar diyorlar.

Röportaj: Yahya Kemal Bayar

» Müzik Grubunuz nasıl oluştu? Buradan başlayalım isterseniz.

Ekin Gürünlü: Biz bu derneğin müzik kurslarına katılarak müzikle tanıştık. Uzun seneler DKD'de kurs aldık. Çeşitli enstrümanlar çalmaya başladık. İlk önce üç kişiydik. Daha sonra grubumuza yeni katılımlar oldu. Bugünkü sayımız altı kişiye ulaştı.

» Grubunuzda çeşitli enstrümanlar var, bu enstrümanların kursları mı vardı dernekte?

Ekin Gürünlü: İlk önce gitar kursu vardı, daha sonra başka enstrümanları öğrendik zamanla. Doğanca arkadaş fülüt, Aleks arkadaş Buziki, diğer arkadaşlar Bağlama öğrendi. Hepimizin ortak enstrümanı gitar diyebilirim.

» Grup olarak ortaya çıkmak biraz cesaret isteyen bir iş. Korkmadınız mı?

Ekin Gürünlü: Hayır korkmadık. Deneme yanılma yöntemiyle epey mesafe katettik. İlk konserlerimiz epey kötü geçti. Ses uyumu, enstrüman uyumu yoktu. Çok üzüldük, moralimiz bozuldu, ama yılmadık, daha çok çalıştık, ısrarcı olduk, sonunda başardık.

» Sizi en çok moralize eden konseriniz hangisiydi?

Ekin Gürünlü: Divriği Kültür Derneği'nin 8 Ocak'ta Gençlik Şöleni vardı. Bizi en çok mutlu eden konserimiz buydu. Sahne çok güzeldi, seslendirme mükemmeldi. Çoksesli enstrümanlarımız mükemmel uyum halindeydi. Bir tek eksik olan salonun tam dolu olmamasıydı. Biz bu konserde çok başarılı olduk diyebilirim.

» Maden Kültür ve Sanat Festivali'nde de çok iyiydiniz. Bana öyle geldi?

Ekin Gürünlü: Maden Festivali'nde katılım çok yüksekti. Bunun önemli avantajları var elbette. Sesimizi geniş kitlelere duyurmak bizim için güzel birşey elbette. İzleyicilerin bize verdiği not vardır elbette, ama bizim de kendimize verdiğimiz bir not olacaksa eğer 8 Ocak'taki konserimiz çok güzeldi.

ALEKS: Divriği Kültür Derneği'nin Geleneksel Pilav ve Kültür Şenliği'ndeki konserimizi konuşmadan geçmek olmaz. Oradaki konserimiz de grup açısından önemli bir moral kaynağıydı. Adımızın duyulması, böyle bir grup vardır denilmesi Pilav ve Kültür Şenliği'nde sağlandı diyebilirim.

» Müzik Grubunun devamlılığı önemli bir sorumluluk istiyor sanırım?

Doğanca Atmaca: Biz herşeyden öte dostlukları olan bir grubuz. Arkadaşlarımızın arasında Müziğin dışında paylaştığımız çok şey var. Ayrıca Divriği Kültür Derneği'nde yetiştiğimiz için buraya da ayrıca bir sorumluluğumuz var. Dolayısıyla

görevimizin sorumluluğunu taşıyacağımızdan emin olarak yolumuza devam ediyoruz.

» Hangi enstrümanı çalışıyorsunuz?

Doğanca Atmaca: Yanfülüt ve Gitar

» Sizin açınızdan en iyi konseriniz hangisiydi?

Doğanca Atmaca: Grubumuz açısından Bağcılar'daki konser dönüm noktası oldu. Ondan önce grup elemanlarımızda değişiklikler oluyordu. Bu konserimizden sonra grup elemanları da tam anlamıyla oturmuş oldu.

» Bayan solist olmadan grup olmaz derler. Grupda bayan solist olmak nasıl bir duygu?

Zuhal Kaynak Yıldırım: Ben daha önce Grup Düşün'de solist olarak çalıştığım için bir deneyimim var. Gruplarda solis olmanın ayrı bir sorumluluğu var elbette. Ancak benim isim de bu. Yeteneklerim ölçüsünde türkülerimi okuyorum, takdiri izleyiciye bırakmak gerekir. Grup içerisinde herkesin sorumluluğu aynı aslında. İyi bir orkestra yoksa solist ne yapsın, kötü bir solist varsa orkestra ne yapsın. Solistin ve orkestranın bütünlüğü önemli bence. Arkadaşlarımla bu bütünlüğü sağlıyoruz.

» Sizin için hangi konserleriniz iyiydi peki?

Zuhal Kaynak Yıldırım: Pilav gününde iyiydik diyebilirim. Buradan Divriği'ye gitmenin bir yorgunluğu vardı ama Divriği Maden Festivali'ndeki konserimiz daha güzeldi bence.

» Divriği Türkülerini de söylemişsiniz?

Zuhal Kaynak Yıldırım:

Repertuarımızı grup üyeleri olarak hep birlikte hazırlıyoruz. Konserlerimizde çeşitli ülkelere, bölgelere, halklara ait türküler, şarkıları söylüyoruz. Bunun yanında Divriği Türkülerini de söylüyoruz elbette.

» Dinleyici soliste sorumluluk yükler mi? Seyircilerin dinlemek istediği türküler tahmin edermisiniz?

Zuhal Kaynak Yıldırım: Konseri dinleyenleri az çok bildiğimiz için o kitlenin nabzını da önceden

enstrümanlara eşit mesafede yaklaşmalıyız.

» Çeşitli halkların müziklerini söylüyorsunuz. Bunun ayrı bir önemi mi var sizin açınızdan?

Ekin Gürünlü: Biz grup olarak zaten çok kimlikliyiz. Çeşitli kimliklerden gelen müzisyen arkadaşlarımız var. Aleks Rum, ben Kürt'üm, Zuhal, Hasan Türk. Hayatın içerisinde zaten tek tip insan modeli yaratılıyor. Çeşitli kimlikler yok sayılıyor. Bu kültürler, kimlikler yok sayılabilir mi? Hayatımızı zenginleştiren kültürel kimliklerimizin farklılığı değilmi. Ben kürtçe bir türkü söylemekten mutlu olurken, Aleks

Ekin Gürünlü: Bu tür otoriter, kısıtlayıcı, yasakçı anlayışlar sanata çok büyük zararlar veriyor. Böyle olunca bir süre sonra bir halkın kültürü yok oluyor. Bir zamanlar Rumlar da vardı, Ermeniler de vardı, Kürtler de vardı, Aleviler de vardı der hale geliyorsunuz. Bir kültürün kaybı bütün insanlığın kaybı sayılmalıdır. Bir halkın kimliği, türküler, sanatı yasaklanabilir mi? Böyle bir ortamda sanat özgür olabilir mi? Biz bütün türkülerimizi Türkçe de söyleyebiliriz. Bunda herhangi bir mahsur yok ama, sanat evrensel bir kavramdır. İrkçı ortamlarda sanat yapılamaz ki? Yeryüzünde çeşitli kültürel kimliklere ait kültürel birikim var. Bunları nasıl yok sayabiliriz, bunları nasıl görmezden gelebiliriz.

» Enstrümanın çeşitliliği müziğe zenginlik katıyor. Dilin zenginliği müziğe zenginlik katmaz mı? Ne dersin?

ALEKS: Elbette, doğru söylüyorsunuz. Yunanca müziğe bağlama katmak önemli bir tını, zenginlik katar.

Ekin Gürünlü: Biz bir etnik kimliğin kullandığı enstrümanı alırken onun kültürünü de müziğe katma taraftarıyız. Buziki Yunan kültürünün bir parçası, yunanca şarkı okuduğumuz zaman Buziki'yi öne çıkarıyoruz. Kürtçe, Ermenice, Rumca müzik çaldığımız zaman öne çıkan enstrümanımız değişiyor. Mesele sadece dil meselesi değil, kültür meselesi de aynı zamanda.

» Yaptığınız Müziklerin bazı dizilerde kullanıldığını duydum. Bu doğru mu?

ALEKS: Evet dizi müzikleri de yapıyorum. Mahsun Kırmızıgül Hayat Devam Ediyor dizisi için yaptığım müziği benden istedi. Ben de verdim. Hayat Devam Ediyor dizisinin müziği bana ait.

» Divriği Kültür Derneği ile nasıl tanıştınız?

ALEKS: 2007 yılından sonra bir arkadaşın aracılığıyla geldim buraya. Gitar kursuna katıldım. Burada birçok arkadaşla tanışma fırsatım oldu. Daha sonra Ekin Doğanca ve ben grup kurma fikrini geliştirdik. Grup böyle ortaya çıktı.

» Rum asıllı olmanız Divriği Kültür Derneği'nde sorun oluyormu?

ALEKS: Asla böyle birşey olmuyor. Benim hayatımın en güzel anıları burada geçti. Herkesle çok iyi dostluklarım ve arkadaşlıklarım var. Buradan çok menmunum. İyiki buraya gelmişim, iyiki bu arkadaşlarımla tanışmışım.

» Peki siz burada bulunan farklı kimlikleri tanımadan menmunmusunuz?

ALEKS: Kesinlikle menmunum. Farklı kimlikleri tanıyorum, yeni şeyler öğreniyorum. Ekin Kürt, Zuhal, Doğanca Türk, bundan bana ne. Ben onların bu renkli kimlikleriyle birarada olmaktan mutluyum. Onlardan çok şey öğreniyorum.

Bireysel Emeklilik Sistemi

Yatırımlarınızın meyesini emeklilik döneminizde toplayın.

Allianz

Mesut Karademir
Allianz Sigorta A.Ş.

Halitağa Cad. Yeni Yol Sokak
No:1/17 Kadıköy /İSTANBUL

Tel : (0216) 550 75 70
Fax : (0216) 550 75 71
Gsm : (0532) 685 96 21
e-mail: mesutkarademir1@gmail.com

- SAĞLIK • TRAFİK
- KASKO • İŞ YERİ
- EV SİGORTALARI
- BİREYSEL EMEKLİLİK
- SEYAHAT SİGORTASI
- TÜM HAYAT
- SİGORTALARI

NET ORMAN net

ÜRÜNLERİ SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Hüseyin ŞİMŞEK

- Panel Ebatlama
- PVC Yapıştırma
- CNC • Minifix

Proje Tasarım Uygulama

İkitelli Keresteciler Sitesi 24. Blok No: 26-28 Başakşehir/İST.

Tel: (0212) 670 30 94 • (0212) 670 30 95 • Fax: (0212) 670 30 96

www.netkesim.com

Arslan

Orman Ürünleri

Kaliteli Hizmet Anlayışı

Koşulsuz Müşteri Memnuniyeti

Geniş Ürün Yelpazesi

ARSLAN ORMAN ÜRÜNLERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Merkez: 6. Sokak No:10-12 İkitelli Keresteciler Sitesi
İkitelli / İSTANBUL

Tel: +90(212) 670 04 70(5hat)

Şube: 21. Sokak No:35-37 İkitelli Keresteciler Sitesi
Tel: +90(212) 670 01 30

E-Mail: info@arslanorman.com

Toplumsal Dayanışma

Demokratik Kitle Örgütlerinin işlevi ve çalışma biçimi eskiye göre çok geriledi ve değişti. Herşey piyasalaşırken derneklede piyasalaşma yolunda hızla ilerliyor. Populizm, iş hacmini genişletmek, siyasete geçiş, artık dernekler üzerinden yürütülüyor. Bu çok yanlış bir girişim. Hayatı boyunca bir gün siyasal mücadelede yer almayanlar, toplumsal tasavvuru olmayanlar hızla bu derneklede sözsahibi olmak istiyorlar. Böyle olunca derneklerin içi boşalıyor, zayıf ve cılız olan toplumsal ilişkilerimiz daha fazla zayıflıyor. Bu olumsuzluk sadece bizim derneğimize mahsus değil ne yazık ki. Siyasi partiler, sendikalar, dernekler, odalar hızla çıkar şebekelerinin istilasına uğruyor. Toplum örgütsüzleştikçe içe kapanıyor, parasal rant ilişkileri öne çıkıyor. Hal böyle olunca da bu kurumlara başına gelenler yönettikleri kurumları esnaf kafasıyla yönetiyorlar. Ben bu gidişatı durdurmak için, asli görevlerimizi yapmak için, çürümüş düzeni hep birlikte değiştirmenin küçük bir adımı Divrigililerle birlikte atmak için aday oldum. 2004-2006 yılları arasında Ankara DKD başkanlığı yaptığım zaman köy derneklerimizle bir dizi çalışma başlatmıştık. Bu çalışmaların devamı getirilemedi. Mevcut yönetici arkadaşlar da mutlaka çalışıyorlardı, bunu da görmezden gelmek istemiyorum elbette. Aslında eleştirilecek çok şey var, yapılan

çok eksik var ama “kol kırılır yen içinde kalır” sözünden hareketle susmayı uygun buluyorum şimdilik. Bu eleştiriden Divriği Gazetesi’de nasibini almalıdır. Başkanlığım dönemimde, Melih Gökçek, Abdullatif Şener ve Selami Uzun gibi AKP’nin önemli aktörleri ile ilgili ilişki kurduğum, ittifak ettiğim yönünde eleştiriler yapıldı. Madımak Şehitleri’nin ailelerine, çeşitli dedikodular yayılarak beni hedef haline getirmek istediler. Bütün bu dedikodular belli kişiler eliyle çirkince planlıca yapıldı. Madımak Şehid’i Ailelerinin acıları istismar edildi. Sağ kesim de, sol kesim de Muharrem Ülger’i çok iyi tanırlar. Biz iklimlere göre yönümüzü tayin edenlerden değiliz. Benim siyasi geçmişimde sağcılarla ittifak yoktur, onlarla mücadele vardır. Ben hayatım boyunca sistemle, gericilikle, faşizmle, ırkçılıkla mücadele ettim. Devletin arşivlerindeki Muharrem Ülger böyle birisidir. Adı geçen kişilerle, Madımak Öteli’nin Utanç Müzesi olması için görüştüm, Sivas Havaalanının adının Nuri Demirağ olması için görüştüm, Tuzluca’yı’la Cemevi yapılması için görüştüm, Divriği’nin köylerinin sorunlarını çözmek için görüştüm. Divriği’de bir sokağın adının Ali Kızıltuğ olmasını sağladım. Sağcılar önünde dizçökmedim, onların karşısında aslımı inkar etmedim. Şahsi hiçbir çıkar ilişkişine asla bulaşmadım. Eğer benim bu görüşmelerimden bir çıkar sağladığımı

Muharrem
ÜLGER

kanıtlayan, ispatlayan olursa, şu an aday olmaktan çekilirim, malvarlığımın da tamamını bir hayır kurumuna bağışlamaya hazırım. Şunu da çok iyi biliyorum. Benim imkanlarımın yarısı kadar imkanı olmayanlar, AKP kadrolarıyla nasıl gizli iş ve çıkar peşinde koştuklarını da çok iyi biliyorum. Bizim için esas olan toplumun dayanışma ve örgütlenme ihtiyaçlarının asla ertelenmemesidir. Ankara’da bulunan Divrigililerle birlikte ikili bir görev üstleneceğiz. Bir taraftan yerel dayanışmamızı, yerel sorunlarımızı çözeceğiz, diğer taraftan ülkemizin sorunlarına duyarsız kalmayacağız. Bunun yanında Divriği Kültür Dernekleriyle ortak çalışmaları da yürüteceğiz.

Ankara Divriği Kültür Derneği Başkan Adayı- Muharrem Ülger

Sol ve Evrensel Düşünüyoruz

Son yıllarda Türkiye yapısal olarak hızla dönüşüyor, değişiyor. Bu değişim beklendiği gibi ileri anlamda değil, muhafazakar, milliyetçi, ırkçı ve islami referanslara bağlı olarak geriye gidiyor. Toplumsal muhalefet bu kötü gidişata yeteri kadar müdahale edemiyor. Çünkü örgütlü değiliz, çünkü birarada değiliz, çünkü çok dağınığız. Bu durum böyle devam ederse bugünleri de arar hale geleceğiz. Divriği Kültür Derneği’ni Türkiye gerçeklerinden ayrı düşünemeyiz. Türkiye’nin genel sorunları aynı zamanda bizim de sorunumuzdur. Biz bu düşünceyle DKD’ne aday olduk.

Ankara Divriği Kültür Derneği 55 yıllık bir kurum. Geriye dönüp baktığımızda bu kurumun Divrigililer için ne kadar önemli olduğunu bilincindeyiz. Bu önemli kurum dönem dönem çok önemli işlevler görmesine rağmen bugün itibarıyla beklenen başarıyı yakalamış sayılmaz. Divrigililer bulundukları her ortamda duyarlı ve politik olmalarına

rağmen, bu kurum etrafında neden biraraya gelemiyorlar? Bu başarısızlığın çeşitli sebepleri vardır. Ankara’da yaşayan Divrigililer bu derneğe yeterli ilgiyi ve yaklaşımı neden göstermiyor? Dernek çalışmaları neden katılımcı ve kitlesel değil? Solun ve sosyaldemokrasinin bileşenleriyle ilişkiler neden güçlenmiyor? Köy Derneklerimizle ilişkilerimiz neden zayıf ve cılız? Sözlü söylemlerin dışında iş üzerinde somut, pratik adımlar neden atılmıyor? Dünya görüşümüze uygun bir hayat neden kurulamıyor? Başarısızlığın sorumlusu bu halk değil, yöneticilerdir. Dernek faaliyetini gece yapmak, pilav günü yapmak, futbol oynamak, ses yarışması yapmak, aşure günü yapmak’tan menkul düşünürsek, bu yapıların görevlerini layıkıyla yerine getirmiş sayılıyor. Bizim görevlerimiz bunlardan mı ibaret? Başka birşey yapılamaz mı? Biz toplumsal ilişkilerimizi güçlendiren dayanışma ilişkilerimizi geliştiren bir model

Metin
AKTAN

geliştirmeliyiz. Bir taraftan kültürel faaliyetler yaparken, diğer taraftan yarının eşit, özgür, adil bir Türkiye’sini inşa etmeliyiz. Herhangi bir partinin arka bahçesi gibi olmadan, solun temel değerleri üzerinden herkesi kucaklayan bir çalışma yürütmeyi planlıyoruz.

Ankara Divriği Kültür Derneği Başkan Adayı - Metin Aktan

Amacımız Örgütlü Toplum

1957 yılında Oğuz Aygün ve arkadaşları tarafından kurulan Divriği Kültür Derneği’ne daha sonra Mustafa Timisi ve arkadaşları 1968 yılına kadar hizmet etmişler, bu tarihten itibaren düzenli genel kurullar yapılarak sırasıyla Celal Erdoğan, Nazif Arslan, Zeki Uras, Vural Akın, Ali Aslandoğan, Garip Selvi, Necati Yılmaz, Musa Aslandoğan, Müslüm Doğan, Battal Metin, Mahmut Toy, Ünsal Avcioğlu, Muharrem Ülger, Ali Yılmaz ve son olarak Muharrem Höbek bu bayrağı taşımışlardır. Öncelikle Divriği Kültür Derneğine kuruluşundan günümüze emek veren Başkanlara, Yönetim , Denetim ve Danışma Kurulu Üyelerine teşekkür ederim.

İki dönemdir görev yapan Muharrem Höbek Başkanlığında bir dönem Yönetim Kurulu Üyeligi son dönem de Başkan Yardımcılığı görevini yürüttüyorum.14 Ekim 2012 Pazar günü yapılacak Olağan Genel Kurul’da Başkanlığa aday oldum. Benimle birlikte yarışacak olan arkadaşlarıma başarılar diliyorum. Adaylığımın olgunlaşması sürecinde bana katkı sunan ya da bu görevle layık olduğumu düşünen Divriği’lilere teşekkür ederim.

Son iki dönem görev yapmanın bilinci ve tecrübesiyle yapmamız gereken ya da eksik gördüğüm hususlar vardır. Bu eksiklikleri en kısa sürede telafi etmek için elimden gelen gayreti göstereceğimin bilmesini isterim.

Divriği Kültür Derneğinin yapması gereken etkinlikler bellidir. Divriği Pilavı, Birlik Aşuresi, Futbol Turnuvası, Ses Yarışması, Dünya Emekçi Kadınlar Günü Etkinliği, 1 Mayıs Emek Bayramı, 6 Mayıs Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının anılması, 2 Temmuz Madımak Katliamı’nı unutturmak, Divriği İlçemizdeki festivaller, paneller v.s. Bu etkinliklerimizin bazılarında başarılı oluyoruz ama bazılarında da başarılı olduğumuz söylenemez. Şöyle ki : 1 Mayıs Emek

Bayramında, hak arama gününde Divriği’lileri ne kadar alanlara çekebiliyoruz. Sivas katliamının yıl dönümünü 2 Temmuz da Madımak önüne kaç kişiyle protesto ediyoruz. Ya da 6 Mayıs Deniz’lerin ölüm yıldönümünde Divriği Kültür Derneği pankartını taşıyacak gençlerimizi bulabiliyor muyuz? Ya da ülke gündemine aniden oturan anti-demokratik bir uygulamada toparlanıp tepki verebiliyor muyuz? Maalesef hayır. Bu konularda örgütlülüğümüzü sorgulamamız gerektiğini düşünüyorum. Teorik olarak her konuyu tartışıyor, doğruyu da buluyoruz belki. Ama iş alanlara, pratiğe gelince yokuz.

Divriği’liler tarafıma bu görevi layık görürlerse örgütlü bir toplum yaratmak için başta köy dernek başkanlarıyla, sendika ve sivil toplum örgütleriyle sürekli iştişare içinde bu sorunla mücadele edeceğimin bilinmesini isterim.

Divriği Vakfı’mızla dayanışmamız ve bütünleşmemiz şimdide kadar olduğu gibi bundan sonra da devam etmelidir.

İstanbul, İzmir, Antalya ve Divriği’de bulunan Divriği Kültür Dernekleriyle koordineli çalışmalar yürütülmeli, düzenli toplantılar yapıp sorunlar konuşulup ortak akıl oluşturulmalıdır.

Divriği İlçemizin sorunlarına ortak olunmalı sorunlar tartışılırken kırmadan dökmekten sonuca gidilmelidir. Önümüzdeki yerel seçimlerde çok dikkatli davranılmalı, kişisel çıkarlar ya da belli kesimlere hizmet anlayışı değil halkın sorunlarına eğilen, onları çözmeye kararlılığını gösteren bir aday etrafında toplanmalı ve desteklenmelidir.

Yerel Seçimleri çok önemsiyoruz. Ankara’da Divriği Kültür Derneği’nin gücünü bu seçimlerde kesinlikle göstermeliyiz. Neden Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı bir Divriği’li olmasın. Neden Çankaya’da, Yenimahalle’de, Mamak’ta Divriği’li bir Belediye Başkanımız olmasın. Bunu başarmanın yolu örgütlü mücadele,dir,

Erdoğan
DOĞAN

birlikte hareket etmektir, küsmemektir, ortak akıldır. AKP iktidarının faşizan uygulamaları had safhadadır. Bunlarla mücadele etmenin en etkili yolu Cumhuriyetin kuruluş değerlerine sahip çıkmaktır. Atatürk’ün başta Emperyalizme, gericiliğe karşı vermiş olduğu savaşım asla unutulmamalıdır.

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin önemli maddelerinden din, dil, ırk, mezhep farkı gözetmeden, özgürlükler kısıtlanmadan toplumun bir arada kardeşçe yaşaması, ortak bölüşümün yollarının aranması için mücadele edilmelidir.

Divriği yerelinde çıkan Gazetelerimize sahip çıkılmalı, daha çok okura ulaşması sağlanmalıdır. Bunun için derneğimize görev düşüğünün bilincindeyiz.

Başarının anahtarı sevgi, saygı ve hoşgörüdür. Buna inanarak aday oldum. Son Dört yıldır görev yaptığım Divriği Kültür Derneği’nde sevgi, saygı ve hoşgörü ortamı sağlanmıştır. Kazanırsam bunun devamı için çalışacağım. Yaşamın her alanında sevgi, saygı ve hoşgörü varsa gerisi teferruattır. 14 Ekim 2012 Pazar günü yapılacak Olağan Genel Kurulumuzun başarılı geçmesini dilerim.

Ankara Divriği Kültür Derneği Başkan Adayı- Erdoğan Doğan

HÜSEYİN ÖZKAHRAMAN*

hozkahraman@hotmail.com

Demokrasi, İnsan Hakları ve 12 Eylül

Demokrasi ve insan hakları kavramı iki ayrı konu başlığı olsa da birbirlerine çok yakın ve birbirleriyle doğrudan ilintilidir. Demokrasi bir siyasal rejimi temsil eder, insan hakları ise demokrasilerin düşünsel temelini oluşturur. Bu nedenle insan hakları mücadelesi diğer adıyla da demokrasi mücadelesidir. Her iki mücadelenin ortak amacı insanın refah ve huzurudur. İki savaşımında insanlığın geleceğine, onların oluşturduğu toplumlara hizmet eder. İnsanlığın kültürel değerlerinin bir birikimidir. Bu nedenle demokrasilerin gelişimi insan haklarının eksiksiz uygulamasıyla olanaklıdır. Özgürlükçü demokrasilerin, çağdaş batılı demokrasilerin en genel tanımlamayla ileri demokrasilerin gelişmişliği, o toplumsal yapının sosyal , kültürel ve ekonomik değerlerinin gelişmişliğiyle paralel seyredir ve insan hakları ve özgürlükler için sınırsız bir uygulama alanı oluşturur. Toplumlara için bu kadar önemli olan insan haklarının, herkes tarafından kabul edilebilir ve değişmez bir tanımı yoktur. İnsan hakları kavramı toplumsal yaşamın yaşayan bir gerçeği olarak karşımıza çıkar ve hayatın her alanında adından bahsettirir. En geniş anlamıyla insanın bir birey olmasından kaynaklanan hakların tamamıdır. İnsan ve hak kavramları üzerine kurulur. İnsan onurunu korumayı temel alan insanın maddi ve manevi gelişimini sağlayan, bireyin insan olması nedeniyle kazandığı haklardır. İnsan olarak dünyaya gelmiş olması insan haklarının sahibi olmasının yeterli sebebidir. Din, dil , ırk ve cinsiyet ayrımı yapmaksızın; sosyal , siyasal, ekonomik ve kültürel statüyü gözetmeden insan olmanın gereği olarak sahip olduklarıdır. Kişilere, toplumlara ya da kültürlerle göre farklılık gösteremez. Bugün için ayrım yapmaksızın bütün insanların hukuki açıdan yasalar karşısında,haklar ve özgürlükleri bakımından eşit sayılabilmesi yüzyıllarca süren mücadeleler sonucu gerçekleşmiştir. İnsan hakları savaşımının tarihsel kökeni antik çağa, Yunan ve Romalı düşünörlere kadar uzanır. Örneğin sofis düşüncenin en önemli kurucusu Yunan düşünür Pretogoras (M.Ö 481 -420) insan hakları kavramını ilk ortaya atan filozoflardan biridir. “İnsan her şeyin, var olan şeylerin var olduklarını, var olmayan şeylerin var olmadıklarını ölçüsüdür” diye ifade etmiştir. Pretogoras’la başlayan bu süreç kesintisiz günümüze kadar devam etmiştir. Meşhur Hamburabi yasaları da (M.Ö 1795-1750) unutmamak gerekir. Yine 1915’in İngiltere’sin de Magna Carta , 1689’da yine İngiltere’nin halklar bildirgesi, 1750 Avrupa aydınlanması (Montesquyo, Russo ve Luk), ayrıca 1775 Amerika Bağımsızlık Bildirgesi, 1789 Fransa insan ve yurttaş hakları evrensel bildirgesi ve nihayet 1948 Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi insan hak ve özgürlüklerinin mücadelelerin bir kronolojisidir. Dünya ve insanlık var oldukça benzer tarihi süreçler kesintisiz devam edecektir. Bundan dolayı insan hakları evrensel, toplum öncesidir, mutlak, birey hakkı ve yaşayandır. Bugün birey haklarının tarihsel kökenlerini unuttan bir yana bırakacak olursak, insanın insan olarak kişiliğine bakmaksızın dokunulmaz, devredilemez, vazgeçilemez hak ve özgürlüklerinin olduğu düşüncesi, aydınlanma çağının bir ürünü olarak uluslar arası boyutlarda ve uluslar arası hukukta devletlerin anayasalarına girmiş ve toplum sözleşmelerinin ana fikirlerini oluşturmuştur. Bu da hiç şüphe yoktur ki demokrasi ve insan hakları tarihinin ve mücadelesinin bir kazanımıdır.

Özgürlükler ve temel insan hakları birbirlerinden ayrılmaz derecede genel bir bütünü oluştururlar. Özgürlükler olmadan temel haklardan bahsedilemez ve dolayısıyla, insan hakları var olmadıkça özgürlerin hiçbir anlamı yoktur. Bundan dolayıdır ki özgürlük de insanın doğuştan sahip olduğu bir temel hak. Ve ancak gelişen demokrasilerde yaşar. Demokrasilerin bir kez kurulması özgürlükler ve insan hakları açısından yeterli değildir. İnsanın konumunu ve beklentilerini daha da ileriye taşıması gerekir. Bu da demokrasinin insanlık adına yapacağı bir görev. Aksi bir durum, demokrasilerin yozlaşmasına insan haklarından kopmasına en sonunda da ortadan kalkmasına neden olur. Her ülkenin tarihinde benzer tecrübeler yaşanmıştır. Bizim ülkemizde de 12 Eylül’ler gibi darbeler dönemini örnek gösterilebiliriz. Temel hak ve hürriyetlerin ayaklar altına alındığı, faili meçhul cinayetlerin yoğunca yaşandığı ve adil bir yargılamanın asla yapılamadığı,yaşları büyütülerek verilen ölüm cezalarının onandığı,yıllarca sürececek ancak zaman aşımıyla son bulacak (30 yıl) çokça siyasal toplu davaların açıldığı 12 Eylül 1980 askeri darbesi, yakın tarihimizin kötü bir mirası olarak anılanacaktır. İnsanın insana zulmü sayılan işkence, o dönemin insanlık tarihine yazdığı vahşetidir. 12 Eylül 1980’in bir sanığı ve de tanığı olarak, işkence yapmak için üretilmiş suç aletleri, Filistin askıları, yüzlerce binlerce mağdur yaratsa da başta Metris, Mamak, Diyarbakır Cezaevleri olmak üzere onca insanların iniltileri bugün hala tarihin tozlanan sayfalarında yaşamaya devam edecek ve hak ve özgürlükler uğruna insanlık onuru işkenceyi yenecektir.

Hüseyin ÖZKAHRAMAN: CHP Bahçelievler Eski İlçe Başkanı

Divriği

İMTİYAZ SAHİBİ VE SORUMLU YAZIŞLARI MÜDÜRÜ
Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi adına: **Birsen Bayar UYGUN**

Genel Yayın Yönetmeni: Yahya Kemal BAYAR
Yayın Koordinatörü: Canan DUMAN
Genel Müdür: Özden UYGUN

Haber Merkezi Müdürü: Begüm ASLAN
Görsel Tasarım: Semih EROL
Reklam ve Satış Koordinatörü: Saadet BAYAR - Hasret BAYAR
Teknik Yönetmen: Esengül ÇILDIR, Gamze ÖZÇELİK

İzmir: Murat ÇAĞLAYAN
Antalya: Kemal KÜÇÜKKOÇKAYA
Bodrum: Ecevit GÜRSOY
Altınoluk: Erzade YAKAR

Yazı Kurulu: • Rıza GÜRÜNLÜ, Şahin KÜÇÜK, Mustafa ÖZKER, İsmail ÇINAR, M ü s l ü m D O Ğ A , H ı d ı r Ç A M, Nilüfer MURATOĞLU, Muharrem YAĞBASAN, Esat KORKMAZ, Sadık ÇELİK, Beyzade ÖZKAHRAMAN, Ataner YILDIRIM **Yayın Danışma Kurulu:** Muharrem YAĞBASAN, Zeynel ASIL, Yunus ÖZTEPE, Hasan YILMAZTÜRK, Ali ÖZMEN, Orhan ÖZDEMİR, Hüseyin GÜZEL YILMAZ, Hasan GÜRSOY, Murtaza YILDIRIM Ali Rıza DUMAN, Musa ÇULHA, Hüseyin ETİK, İbrahim CANÖNDE. • Ankara : Şahin KÜÇÜK, Muharrem HÖBEK, Haydar YILMAZ, Hasan DOĞAN, Necati YILMAZ, Kemal DOĞAN, M ü s l ü m D O Ğ A N , Mustafa ÇINAR, Enver KÖSEER. İzmir : Aziz ÇINAR • Antalya: İlyas Şimşek, Kemal KÜÇÜKKOÇKAYA • Bodrum: Hıdır ÇAM, Ecevit GÜRSOY • Çorlu: Zeki Yıldız • Altınoluk: Erzade YAKAR

YÖNETİM YERİ: Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Tic. Ltd. Şti: Nakilbent Sok. No: 45/1 Sultanahmet/ İST. Tel: (0212) 516 29 84
Fax.: (0212) 516 29 84 WEB ADRESİ: www.divrigi.com.tr e-mail: divrigi@divrigi.com.tr
BASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti. Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272 Topkapı/İst. Tel: 0212.567 52 24
Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın Gazetemiz basın ve yayın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir.

*MUHARREM YAĞBASAN

muharrem.yagbasan@gmail.com

Söylem ve Uygulama

Bugün siyasi erki elinde bulunduran kadronun iktidara gelmeden bir iddiası vardı; Tüm hizmetleri vatandaşın ayağına götürmek. Fakat uyguladığı tamamen ters istikamette. Her söylediğinin zıttını yapmaya devam ediyor. Vatandaş ise bunu kanıksamış gibi görünüyor. Söylediğinin aksi yapılacağı konusunda algı oluştuğu için tepki vermiyor. Bu konuda birçok örnek verilebilir. Örneğin küçük ilçelerde, adliyelerin askerlik şubelerinin, tarım kredi birliklerinin, tapu kadastro teşkilatlarının uzak, ulaşılması zor merkezlere taşınması gibi... Hani hizmet ayağa gelecekti? Bir an için şöyle düşünelim. Divriği tapu kadastro teşkilatı Kangal veya Sivas'a taşındı. Divriği merkeze 70 km uzaktaki bir köylü, köyünden çıkıp Kangal'a yani 155 km.lik mesafeye idecek ve derdini dile getirecek. Sivas olursa bu mesafe 250 km.'ye çıkacak. Harcadığı para ve yol yorgunluğu çekilmez hale gelecektir. Bu ne demektir, hizmet alma, içinde bulunduğun durumla idare et. Tekrar soruyorum, hizmet ayağa gelmiş olur mu? Tapu kadastro Divriği'den Kangal'a ya da Sivas'a taşınması yanlıştır. Taşınmaya sebep olan ve çabuklaştırmasını tetikleyen olay ise oturduğu hizmetleri yürüttüğü mekanın tahliye edilmesini istemekmiş. Bulunduğu mekan belediye hizmet binası içindedir. Buranın bazı hissi, kişisel hususlarla tahliyesini istemek ayrı bir aymazlık. Ayıp isteyene aittir, o konuya hiç girmeyeceğim. Ancak bunu bahane ederek tahliye yapmak kolaycılıktır. Tapu kadastro Divriği'de bir başka yer bulur, devam eder. Merkez ve köylerdeki halk da hizmeti kolayca alır. Diğer bir konu, Divriği Gazetesi'nin 2012 tarih ve 71. sayısındaki yazım. Bu yazımdan CHP Divriği yönetimi oldukça tedirgin olmuş, huylanmış, tabiri caizse ürkümüş. İnsanın ürkmesi mala davara benzemez, bir ürkütü mü ipe sapa (denetime) gelmez. Bu yazıma karşılık neler yazılmamış ki, özetleyip bunun üzerine cevap vereyim. Aslında cevap vermeye değmez ama bu yapıdaki insanlar halkı kandırmak için yalan dolan makinalarını iyi işlettiklerinden hakikatleri söylemek görevim. Kendilerinin Divriği sevdalıları olarak hizmet verdiklerini takdir topladıkları, ben ve benim gibi düşünenlerin toplumu aldatması, önseçimde aday olup kazanamayınca aleyhte olmak, sahte solculuk yapmak, ihalecilik, belediye hizmetlerini egellemek, ağzına geleni konuşup yazmak, tavsiyelerde bulunmak, cem evlerini bir çok belediyenin yapıp yaşattığı halde karşı çıkma nedenimizi muhaliflerle birlik olmaya bağlamak, ben varsam olur, yoksam ne olursa olsun, senin düşmanın benim dostumdur anlayışını benimsemek gibi suçlamalarda bulunulmuş.

Yukarıda özetlediğim suçlamaları görünce Temmuz sayısındaki köşe yazımı tekrar okumak lüzumunu hissettim. Yazımın geneli kültür merkezi ile ilgilidir. Diğer yandan Divriği'de gördüğüm tespitleri yazmıştım. Hatta ön plana çıkması gereken yıllar evvel hazırladığımız 7 dönümlük alanın neden değerlendirilmediğini sormuştum. Ama onlar yazıma cevap vermek yerine aklında olanı yazmış. Bu abuk subuk yazının neresinden başlayayım; "Divriği sevdalıları deniliyor. Siz Divriği sevdalıları olamazsınız. Olsa olsa bireysel çıkar ve menfaatlerinizin sevdalıları olabilirsiniz. Toplumu satmak, ön seçimden sonra yanlısı yapmak vs." Bununla neyi kastettiği açık değil. Eğer 2004 Mart ayında yapılan yerel seçim kastediliyorsa o tarihte ön seçim yapılmadı. Atama oldu. Atamayı Divriği halkı içine sindiremedi. Ben de benimsemedim. Ayrıca o tarihteki ilçe başkanı benim karşı taraftan 3 milyon TL para aldığını, aday olduğu partililer yanında söyledi. Bunu ben yargıya taşıdım. Senin de dahil olduğun 3 kişi ise evet öyle dedi diye ifade verdiniz. Lehimde tanıklık ettiniz. O hakkınızı da inkar edemem. Ben o gün de toplumun geleceğini düşündüm.

Sahte solcu olmak

Kendimden bahsetmekten, hatta fazla iltifattan hoşlanmam. Ancak hiçbir zaman hiçbir ortamda ben şöyle solcuyum, böyle solcuyum demedim. "Ben sahte solcu olmadım." diyorsun. Solcu olmayan birinin sahtesi gerçeği olmaz. Solculuk söylemekle olmaz, öncelikle yaşam biçimidir ve hayatınızdaki uygulamalar bunu belirler.

İhaleci olmak, belediye hizmetlerini engellemek

İhaleci olmak nasıl bir şey anlaşılır gibi değil. Eğer hizmette bulunduğum 1984-1999 döneminden bahsediyorsan, bu 15 yılda ihale yaptı, ihaleye fesat karıştırdı gibi şeyler ima ediyorsan şu anda tüm arşiv, evraklar ve dokümanlar elinizde, rahatlıkla ortaya çıkarabilirsiniz. Belediye hizmetlerini engellemek gerçekten gülünesi bir cümle. Sizin amiriniz durumunda değilken nasıl engel olabiliriz? Her aklınıza geleni yazarsanız içinden çıkılmayacak zor durumlara düşersiniz.

Cemevine karşı çıkmak

Cemevi yapımına karşı değilim. Toplumun yumuşak karnı olan bu konuyu istismar etmek bu konu üzerinden polemige girmek hoş olmaz. Eğer yazımı bir kez daha dikkatlice okursanız belki anlayabilirsiniz. Gene söylüyorum, demokratik, laik, sosyal hukuk devletinde "Diyanet İşleri Başkanlığı"nın olmaması gerektiğini savunan bir dünya görüşüne sahip biri olarak, belediyelerin cemevi yapmasını kabullenmem mümkün değildir. Halk ihtiyaç duyduğunda yapar, yaşatır. Hiçbir güç de buna engel olamaz. Cemevleri üzerinden politika yapmak sığ ve çirkindir.

Düşmanınım düşmanı benim dostumdur

Bu, ilkel bir kin ve nefret söylemidir ki hayatımda bunun asla bir yeri olamaz. Kimseye düşmanlık beslemedim, beslemem. Yalnızca fikrini beğenmediğim, eleştirdiğim insanlar olur.

Hesapsız insan olmaz, elbette benim de hesabım olmuştur. Ancak benimki şahsi değil toplumsaldır. Son söz olarak, okumayan, okuduğunu anlamayan, yorumlamayan düzeydeki kişilerle polemige girmek bana yakışmaz. Gerek memuriyet gerekse yerel yönetimde ve hatta tüm yaşantımdaki duruşumu ben az çok tanıyanlar bilir. Bana olur olmaz suçlamaları (ima yolu ile de olsa) dile getiren kişi, ömründe hiç emeğiyle geçinmemiş, asalak bir hayatı benimsemiştir. Kimin atı yörük ise ona binmiş, padişah dalkavukları gibi kavuk sallayarak gezmektedir.

Divriği'de bu duruma uygun güzel bir söz vardır ; Çağlanın çiri olmaz. Bilhassa belediye çalışmalarımız sonucunda (15 yıllık süre içinde) ortaya çıkardığımız artı değerleri bizden sonra 3 dönem görev yapan yönetimler harcıyıp satarak hizmet verdikleri halde bunları toptan inkar edip ayrıca suçlanmak insana ağır geliyor. Bu gibi davranışlar nankörlüktür, kadir bilmezliktir. Gene tekrarlıyorum, yönetici ve sorumlu mevkiideki insanlar topluma hoşgörü ile yaklaşmalı, kin ve kibirden uzak olmalıdır.

***Divriği Eski Belediye Başkanı**

ASLANTEPE PLASTİK
AMBALAJ MAMÜLLERİ ENTEGRE TESİSLERİ

BIOSMON TÜRKİYE - ENVIA Environmental Solutions ASLANTEPE ENTEGRE TESİSLERİ

Maskelemeden & Zemini Aşındırmadan
KÖTÜ KOKULARA

TAMAMEN
DOĞAL ÇÖZÜM!!

Koku Giderimi

BIOSMON Bioorganik; kötü kokuları maskelemeden, zemini aşındırmadan tamamen yok eder.

Ayrıca BIOSMON GRANÜL ile dış mekanlardaki kötü kokulardan da kurtulmak mümkündür.

Yağ Giderimi

• Bioçözünür BioHsw yağ çözücü ile yağın problem olduğu birçok alanda güvenle yağ giderimi mümkündür.
• Zeminler, yağ tutucular, makineler ve tezgahların temizliğinde son derece etkilidir.
• ORGANİK KİMYASAL, DOĞA DOSTU BİR ÜRÜNDÜR.

Biosmon BioOrganik Koku ve Yağ Giderici Ürünleri

Başlıca Kullanım Alanları

Biosmon BioOrganik koku ve yağ giderici ürünlerini bu alanlarda güvenle kullanabilirsiniz. İhtiyaçlarınızı tam olarak karşılayacak en doğru ürünün tespiti ve uygulama konusunda lütfen bizimle iletişime geçiniz.

Çöp kamyonları
Çöp konteynerleri
Kanalizasyonlar
Wc ve duşlar
Hayvan çiftlikleri

Hayvan barınakları
Pet mağazaları
Toplu taşıma araçları
AVM'ler
Konutlardaki kötü kokular

Gıda fabrikaları
Mandıralar
Benzin istasyonları
Restaurantlar, otel ve tatil köyleri

Nakliye araçları
Marinalar, tekne ve gemiler
İş makinelerinin yağdan temizlenmesi
Kaynağı belirsiz kokular

Topçular Kışla Cad. Emintaş Binatlı San. Sitesi No: 86 Demirkapı-İSTANBUL
Tel: 0212 613 33 03 • Fax: 0212 576 33 34 • Teknik Destek: 0532 684 13 96 • 0532 362 69 66
e-posta: biosmong@gmail.com • www.biosmon.com

ERDi ÇORAP

Günlük hayatımız ve özel anlarımız için bizi eşsiz yapan kıyafetlerimizin modeli, rengi, kumaş kalitesi gibi birçok özelliği onu benzersiz yapan özelliklerdir.

Litros Hastane Yolu Baltaş Sanayi Sitesi no: 204 Zeytinburnu / İSTANBUL
Tel: 0212.501 04 98 • Fax: 0212.501 04 98